

**VALSTYBINĖ MOKESČIŲ INSPEKCIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJOS**

2017-03-03 Nr. (18.10-31-1E) RM-6164

DĖL ATNAUJINTO LEIDINIO „INDIVIDUALIŲ ĮMONIŲ APMOKESTINIMO YPATUMAI“

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau - VMI prie FM) informuoja, kad parengė naują leidinio „Individualių įmonių apmokestinimo ypatumai“ redakciją. Šis leidinys yra skelbiamas VMI prie FM [Konsultacinės medžiagos kataloge](#).

PRIDEDAMA.

Leidinyje „Individualių įmonių apmokestinimo ypatumai“, 38 lapai.

Teisės departamento direktorė

Rasa Virvilienė

INDIVIDUALIŲ ĮMONIŲ APMOKESTINIMO YPATUMAI
(*Parengta pagal teisės aktų nuostatas, galiojusias 2017 m. sausio 1 d.*)

Turinys

I. INDIVIDUALIOS ĮMONĖS STATUSAS IR VALDYMAS.....	5
1.1. Koks individualios įmonės statusas?	5
1.2. Kas gali būti IĮ savininku?	5
1.3. Ar IĮ savininkas yra ir IĮ darbuotojas?	5
1.4. Kas gali būti IĮ vadovu?.....	5
II. PAJAMŲ IR SĄNAUDŲ PRIPAŽINIMO PRINCIPAI.	5
2.1. Kokie pajamų ir sąnaudų pripažinimo principai gali būti taikomi IĮ?.....	5
2.2. Koku atveju IĮ privalo taikyti pajamų ir sąnaudų kaupimo principą?	5
2.3. Kokia tvarka pajamomis pripažįstamos nesumokėtos pirkėjų skolos, pereinant prie pajamų ir sąnaudų kaupimo principo?.....	6
III. PELNO MOKESČIO TARIFAI.	6
3.1. Kokie pelno mokesčio tarifai taikomi IĮ, apskaičiuojant pelno mokestį?.....	6
3.2. Kokios IĮ gali taikyti PMĮ 5 str. 2 dalyje nustatytą 5 proc. pelno mokesčio tarifą?	7
3.3. Į kokias pajamas atsižvelgiama, taikant PMĮ 5 str. 2 dalyje nustatytą 5 proc. pelno mokesčio tarifą? ...	7
3.4. Kaip apskaičiuojamas vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius, taikant PMĮ 5 str. 2 dalyje nustatytą 5 proc. pelno mokesčio tarifą?	8
3.5. Kokios IĮ gali taikyti PMĮ 5 str. 5 dalyje nustatytą 0 proc. pelno mokesčio tarifą?	8
3.6. Kokiems kriterijams privalo atitikti socialinės įmonės?	8
IV. PELNO MOKESČIO LENGVATOS.....	8
4.1. Kokios pelno mokesčio lengvatos taikomos IĮ?.....	8
V. INDIVIDUALIŲ ĮMONIŲ PAJAMŲ IR SĄNAUDŲ PRIPAŽINIMO YPATUMAI	10
5.1. Kokie pajamų pripažinimo ypatumai?	10
5.2. Kas yra IĮ leidžiami atskaitymai?.....	11
5.3. Kokios sąnaudos priskiriamos leidžiamiems atskaitymams?	11
5.4. Kokios sąnaudos priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams?.....	12
5.5. Kokia tvarka ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriamas ilgalaikio turto nusidėvėjimas (amortizacija)?	13
5.6. Į ką atsižvelgiama ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriant materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo ir remonto sąnaudas?	13
5.6.1. Kokia tvarka ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriamos IĮ pačios įsigyto materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo ir remonto sąnaudos?.....	13
5.6.2. Kokia tvarka ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriamos IĮ nuomojamo ar panaudos būdu naudojamo materialiojo turto eksploatavimo ir remonto sąnaudos?	13
5.6.3. Kokia tvarka ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriamos IĮ naudojamo įmonės savininkui ar jo šeimos nariui nuosavybės teise priklausančio materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo, remonto sąnaudos?	16
5.6.3.1. Kaip įforminamas IĮ veikloje naudojamas savininko ir jo šeimos narių turtas?	16
5.6.3.2. Kokios transporto priemonių eksploatavimo sąnaudos gali būti atskaitomos iš įmonės pajamų?	16
5.6.3.3. Kokia tvarka iš įmonės pajamų atskaitomos transporto priemonių remonto sąnaudos?	17
5.6.3.4. Kokios kito turto (patalpų, statinių, įrenginių, ryšių priemonių ir pan.) eksploatavimo (išskyrus remontą) sąnaudos gali būti atimamos iš IĮ pajamų?.....	18

5.6.3.5. Kokia tvarka iš IĮ pajamų atimamos kito turto (patalpų, įrenginių, ryšių priemonių ir pan.) remonto sąnaudos?	19
5.6.3.6. Kokiais dokumentais remiantis pripažįstamos ilgalaikio materialiojo turto, kuris nuosavybės teise priklauso IĮ savininkui ar jo šeimos nariams, sąnaudos?	21
5.6.4. Kokios privalomos įmokos gali būti priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams?	21
5.6.5. Kada sumokėtas pridėtinės vertės mokestis gali būti priskirtas sąnaudoms?	21
5.6.6. Kokia tvarka sąnaudoms priskiriamos komandiruočių išlaidos?	23
5.6.7. Kada sąnaudoms gali būti priskirtos beviltiškos skolos?	23
5.6.8. Kokios IĮ įmokos darbuotojo naudai priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams?	24
VI. INDIVIDUALIOS ĮMONĖS PERTVARKYMAS	25
6.1. Kokia tvarka IĮ pertvarkomos į ribotos civilinės atsakomybės juridinį asmenį - uždarają akcinę bendrovę?	25
6.2. Kaip pripažįstamos likviduojamos IĮ pajamos, perduodant turtą jos savininkui?	26
VII. INDIVIDUALIOS ĮMONĖS SAVININKO PAJAMŲ APMOKESTINIMO YPATUMAI	27
Nenuolatinio Lietuvos gyventojų IĮ savininko pajamos apmokestinamos kaip A klasės pajamoms priskiriamos pajamos taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą.	28
7.1.2. IĮ savininko iš IĮ paskirstytojo pelno gautos pajamos?	28
Pajamos iš paskirstytojo pelno išmokėtos nenuolatiniam Lietuvos gyventojui apmokestinamos kaip A klasės pajamos taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą.	28
7.1.3. Kaip apmokestinamos IĮ savininko savo poreikiams iš įmonės pasiimtos lėšos ar turtas?	28
7.2. Kokia tvarka privalo būti deklaruojamos IĮ savininko iš savo įmonės gautos pajamos?	29
7.3. Kokie individualios įmonės savininko apmokestinimo ypatumai individualios įmonės pertvarkymo į uždarają akcinę bendrovę atveju?	29
7.4. Kaip apmokestinamos IĮ savininko pajamos, gautos įmonės likvidavimo atveju?	30
VIII. INDIVIDUALIOS ĮMONĖS SAVININKO ĮNAŠAI Į ĮMONĘ IR JŲ GRAŽINIMAS	31
8.1. Kas yra IĮ savininko įnašas į savo IĮ?	31
8.2. Kaip turi būti įformintas IĮ savininko įnašas į IĮ?	32
8.3. Ar įnašas į IĮ yra apmokestinamas pelno mokesčiu?	32
8.4. Ar įnašas į IĮ yra apmokestinamas gyventojų pajamų mokesčiu?	32
8.5. Kokia verte apskaitomas įnašas į IĮ?	32
8.6. Ar perduodant IĮ savininko įnašą turtu leidžiamiems atskaitymams gali būti priskirtos su to turto perdavimu susijusios sąnaudos?	32
8.7. Ar visais atvejais IĮ savininko ilgalaikis materialus turtas IĮ perduodamas kaip įnašas?	32
8.8. Ar nuo IĮ savininko perduoto kaip įnašas ilgalaikio turto apskaičiuotas nusidėvėjimas priskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams?	32
8.9. Kokia tvarka leidžiamiems atskaitymams priskiriamos ilgalaikio turto, gauto kaip IĮ savininko turtinis įnašas, eksploatacijos ir remonto sąnaudos?	33
8.10. Kas sudaro IĮ pardavimo pajamas, jeigu ji parduoda kaip savininko įnašą perduotą turtą?	33
8.11. Kokio dydžio įnašas gali būti gražintas savininkui, kuris į įmonę perdavė ilgalaikį materialų turtą? ...	33
8.12. Ar IĮ savininko įnašo į individualią įmonę gražinimas yra apmokestinimo pelno mokesčiu ir gyventojų pajamų mokesčiu objektas?	33
8.13. Ar IĮ likvidavimo atveju apskaičiuojant individualios įmonės savininko gautas pajamas, galima atimti neatsiimtus savininko įnašus?	34
IX. INDIVIDUALIŲ ĮMONIŲ APSKAITOS TVARKYMAS IR PELNO MOKESČIO DEKLARAVIMAS	34
9.1. Kokia tvarka sudaroma IĮ finansinė atskaitomybė?	34
9.2. Kokia tvarka IĮ deklaruoja pelno mokestį?	35
X. NEKILNOJAMOJO TURTO MOKESTIS	36

10.1. Kas yra IĮ nekilnojamojo turto mokesčio objektas?.....	36
10.2. Koks yra nekilnojamojo turto mokesčio tarifas?.....	37
10.3. Ar IĮ privalo mokėti nekilnojamojo turto mokestį už veikloje naudojamą savininko ar jo šeimos narių nekilnojamąjį turimą?	37
10.4. Kas nustato nekilnojamojo turto mokestinę vertę?.....	37
10.5. Kaip apskaičiuojamas IĮ naudojamo savininko ar jo šeimos narių nekilnojamojo turto mokestis?.....	37
10.6. Ar IĮ moka avansinį nekilnojamojo turto mokestį?	38
10.7. Kaip deklaruojamas nekilnojamojo turto mokestis?	38
10.8. Kada pradedamas ir kada baigiamas mokėti nekilnojamojo turto mokestis?	38

I. INDIVIDUALIOS ĮMONĖS STATUSAS IR VALDYMAS.

1.1. Koks individualios įmonės statusas?

Pagal Lietuvos Respublikos individualių įmonių įstatymo 2 straipsnį (toliau - ĮĮ) įstatymas) individuali įmonė (toliau - ĮĮ) yra neribotos civilinės atsakomybės privatusis juridinis asmuo, kurio buveinė turi būti Lietuvos Respublikoje. ĮĮ laikoma įsteigta nuo jos įregistravimo Juridinių asmenų registre.

1.2. Kas gali būti ĮĮ savininku?

ĮĮ steigėju gali būti tik fizinis asmuo, t. y. steigėju negali būti juridinis asmuo. Vienas fizinis asmuo gali turėti tik vieną ĮĮ.

1.3. Ar ĮĮ savininkas yra ir ĮĮ darbuotojas?

Vadovaujantis Darbo kodekso 13 straipsnio nuostatomis, darbuotojas yra fizinis asmuo, turintis darbinį teisnumą ir veiksnumą, dirbantis pagal darbo sutartį už atlyginimą. Darbo sutartis yra darbuotojo ir darbdavio susitarimas, kuriame apibrėžiamas to susitarimo dalyvių (darbuotojo ir darbdavio) teisės ir pareigos, t. y. darbo sutartis gali būti sudaroma tarp dviejų asmenų, todėl negali būti sudaroma tarp ĮĮ ir jos savininko, nes ĮĮ atstovauja tas pats asmuo.

Remiantis šiomis nuostatomis, ĮĮ savininkas nepriskiriamas darbuotojų kategorijai.

1.4. Kas gali būti ĮĮ vadovu?

Jeigu ĮĮ įstatuose nėra numatyta kitaip, savininkas yra ir įmonės vadovas. Kai ĮĮ savininkas vadovu paskiria kitą asmenį, su ĮĮ vadovu sudaroma darbo sutartis. Darbo sutartis nesudaroma, kai ĮĮ vadovu yra jos savininkas.

II. PAJAMŲ IR SĄNAUDŲ PRIPAŽINIMO PRINCIPAI.

2.1. Kokie pajamų ir sąnaudų pripažinimo principai gali būti taikomi ĮĮ?

Pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo (toliau - PMĮ) 7 str. 1 dalį vienetų pajamos ir sąnaudos pripažįstamos pagal pajamų ir sąnaudų kaupimo bei kitus buhalterinę apskaitą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytus apskaitos principus, išskyrus atvejus, kai pagal šio įstatymo nuostatas jos gali būti pripažįstamos taikant pinigų apskaitos principą. ĮĮ, atitinkanti PMĮ 9 str. 1 dalyje nustatytus kriterijus, gali taikyti ne tik pajamų ir sąnaudų kaupimo, bet ir pinigų apskaitos pajamų pripažinimo principą.

2.2. Kokių atveju ĮĮ privalo taikyti pajamų ir sąnaudų kaupimo principą?

2.2.1. Pagal PMĮ 9 str. 1 dalį pinigų apskaitos principą gali taikyti ĮĮ, kurios mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 30 000 Eur. Skaičiuojant 30 000 Eur pajamų sumą atsižvelgiama į visas pajamas, įskaitant ir tas, kurios pagal PMĮ 12 straipsnį priskiriamos prie neapmokestinamųjų pajamų.

Jeigu mokestinio laikotarpio pajamos tampa didesnės kaip 30 000 Eur, ĮĮ privalo pereiti prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą. Tokiu atveju prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą pereinama nuo kito mokestinio laikotarpio pradžios.

2.2.2. Jeigu ĮĮ nuo steigimo pradžios taikė kaupimo apskaitos principą arba prie šio principo perėjo pagal PMĮ nuostatas, tai ji negali kaupimo principo keisti į pinigų apskaitos

principą iki IĮ likvidavimo arba pabaigos, neatsižvelgiant į tai, kad mokestinių laikotarpių pajamos neviršija 30 000 Eur.

2.2.3. IĮ, kuri pagal PMĮ 9 str. 2 dalies nuostatas privalėtų pereiti prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą, gali ir toliau taikyti pinigų apskaitos principą, jeigu ji turi (igijo) bankrutuojančios įmonės statusą.

2.2.4. IĮ, kuri pagal PMĮ 9 straipsnio nuostatas turi teisę pajamas pripažinti pinigų gavimo momentu, gali pati nuspręsti pereiti prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą. Vietos mokesčių administratoriui apie tokį sprendimą pranešama pažymint atitinkamą laukelį metinėje pelno mokesčio deklaracijoje to mokestinio laikotarpio, nuo kurio pradžios IĮ perėjo prie pajamų pripažinimo taikant kaupimo apskaitos principą.

2.3. Kokia tvarka pajamomis pripažįstamos nesumokėtos pirkėjų skolos, pereinant prie pajamų ir sąnaudų kaupimo principo?

Kai IĮ nuo pajamų pripažinimo pagal pinigų apskaitos principą pereina prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą, tai nesumokėtos pirkėjų skolos (nesumokėta skolos dalis) į pajamas įtraukiamos tuo metu, kai jos sumokamos. Jei pirkėjai per 3 metus nuo to mokestinio laikotarpio, kurį IĮ perėjo prie kaupimo apskaitos principo, pradžios neatsiskaito, tai šios nesumokėtos skolos (nesumokėtos skolos dalis) į pajamas įtraukiamos tais trečiaisiais metais.

Pavyzdys

J.Jonaičio IĮ pajamas pripažindavo pagal pinigų apskaitos principą, tačiau 2015 mokestinių metų pajamos pasiekė 40 000 Eur, t. y. įmonė nebeatitinka pinigų apskaitos principui taikyti nustatyto 30 000 Eur pajamų kriterijaus. Vadinasi, nuo 2016-01-01, vadovaudamasi PMĮ 9 str. 2 dalimi, ši įmonė turi pereiti prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą. J. Jonaičio IĮ apskaitoje 2016-01-01 yra tokios pirkėjų skolos:

- 1) įmonė A skolinga 7 000 Eur,
- 2) įmonė B skolinga 3 000 Eur.

Įmonė A atsiskaito 2016-05-12, todėl 7 000 Eur pajamas J.Jonaičio IĮ apskaito pagal šią atsiskaitymo datą. Įmonė B 2016-12-08 sumokėjo dalį skolos - 1 000 Eur. Vadinasi, apskaičiuodama 2016 mokestinių metų apmokestinamąjį pelną, J. Jonaičio IĮ į pajamas įtraukia 8 000 Eur pajamų.

J.Jonaičio IĮ 2018-12-31 dar negavo iš įmonės B likusios skolos dalies - 2 000 Eur. Neatsižvelgiant į tai, kad įmonė B dar nesumokėjo skolos, J. Jonaičio IĮ, apskaičiuodama 2018 mokestinių metų apmokestinamąjį pelną, šią likusią skolos dalį (2 000 Eur) turi įtraukti į pajamas.

III. PELNO MOKESČIO TARIFAI.

3.1. Kokie pelno mokesčio tarifai taikomi IĮ, apskaičiuojant pelno mokestį?

Pagal PMĮ 5 straipsnio nuostatas IĮ apskaičiuotas apmokestinamasis pelnas, atsižvelgiant į veiklos pobūdį, vidutinį sąrašuose esančių darbuotojų skaičių bei uždirbtų pajamų dydį, apmokestinamas taikant tokius pelno mokesčio tarifus:

- 15 proc. pelno mokesčio tarifą, jeigu PMĮ numatytais atvejais IĮ neturi teisės taikyti kitų (lengvatinių) pelno mokesčio tarifų, (pagal PMĮ 5 str. 1 dalies nuostatas);
- 5 proc. pelno mokesčio tarifą, jeigu vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 300 000 Eur, tai apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 5 proc. pelno mokesčio tarifą, išskyrus PMĮ 5 str. 3 dalyje nustatytus atvejus (pagal PMĮ 5 str. 2 dalies nuostatas);
- 0 proc. (nulinis) pelno mokesčio tarifas IĮ, turinčioms socialinės įmonės statusą (pagal PMĮ 5 str. 5 dalies nuostatas).

3.2. Kokios IĮ gali taikyti PMĮ 5 str. 2 dalyje nustatytą 5 proc. pelno mokesčio tarifą?

3.2.1. Jeigu vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 300 000 Eur, tai apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 5 proc. pelno mokesčio tarifą, išskyrus atvejus, nustatytus PMĮ 5 str. 3 dalyje.

3.2.2. Pagal PMĮ 5 str. 3 dalį 5 proc. pelno tarifas netaikomas IĮ, kurios atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

- IĮ, kurių savininkas ar jo šeimos nariai yra ir kitų individualių įmonių savininkai;
- IĮ, kurių savininkas ir (arba) jo šeimos nariai paskutinę mokestinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 (50,01) procentų akcijų (dalių, pajų) kituose vienetuose,
- 5 proc. pelno mokesčio tarifo negali taikyti ir tie vienetai, pvz., UAB, kuriose IĮ savininkas ir (arba) jo šeimos nariai paskutinę mokestinio laikotarpio dieną valdo daugiau kaip 50 proc. (50,01) akcijų (dalių, pajų). PMĮ nenustatyta šeimos narių sąvoka, todėl šiuo atveju pagal PMĮ 2 straipsnį reikia vadovautis Civiliniu kodeksu. Civilinio kodekso trečiojoje knygoje „Šeimos teisė“ nėra bendro šeimos narių sąvokos apibrėžimo, todėl šiuo atveju būtina atsižvelgti į teisinio reguliavimo tikslą ir reguliuojamų santykių ypatumus, nustatančius nario ryšį su šeima. Apibrėžiant dalyvio šeimos narius yra privalomos tokios sąlygos: giminystės ryšys, gyvenimas kartu su dalyviu ir bendro ūkio tvarkymas. Atsižvelgiant į tai, dalyvio šeimos narys yra kartu gyvenantis sutuoktinis (sugyventinis), jų vaikai, pilnamečių vaikų sutuoktiniai (sugyventiniai), tėvai, vaikaičiai, jei jie kartu gyvena ir turi bendrą ūkį.

1 pavyzdys

J. Jonaičio IĮ mokestinių metų rodikliai atitiko PMĮ 5 str. 2 d. 2 dalyje nustatytus kriterijus, t. y. šios įmonės mokestinio laikotarpio pajamos sudarė 150 000 Eur (nebuvo didesnės už 300 000 Eur), įmonės vidutinis sąrašinis darbuotojų skaičius - 5 darbuotojai. Tačiau J. Jonaičio žmona A. Jonaitienė turi IĮ ir yra tos įmonės savininkė. Atsižvelgiant į tai, J. Jonaičio IĮ ir A. Jonaitienės IĮ, apmokestinamos mokestinių metų apmokestinamąjį pelną, negali taikyti 5 proc. pelno mokesčio tarifo, nes jos atitinka PMĮ 5 str. 3 d. 1 punkto nuostatas.

2 pavyzdys

J. Petraičio IĮ mokestinių metų pajamos 120 000 Eur; samdomų darbuotojų įmonė neturi. Įmonės savininko šeimos nariai nėra kitų IĮ savininkai, tačiau pats įmonės savininkas paskutinę mokestinių metų dieną valdė UAB X 55 proc. akcijų. Atsižvelgiant į tai, kad J. Petraičio, IĮ savininko, kitame vienetu turimos akcijos viršijo 50 proc., todėl IĮ ir UAB X negali apmokestinamąjį pelną apmokestinti, taikant 5 proc. pelno mokesčio tarifą.

3 pavyzdys

A. Jonaitienė yra IĮ savininkė. IĮ mokestinių metų pajamos sudarė 200 000 Eur (nebuvo didesnės už 300 000 Eur); vidutinis sąrašinis darbuotojų skaičius buvo 8 darbuotojai. A. Jonaitienės vyras J. Jonaitis paskutinę mokestinių metų dieną valdė UAB X 70 proc. akcijų, t. y. daugiau kaip 50 proc. Kadangi IĮ savininkės A. Jonaitienės šeimos nario turimos akcijos UAB X viršijo 50 proc., tai A. Jonaitienės IĮ ir UAB X negali apmokestinamąjį pelną apmokestinti, taikant 5 proc. pelno mokesčio tarifą.

3.3. Į kokias pajamas atsižvelgiama, taikant PMĮ 5 str. 2 dalyje nustatytą 5 proc. pelno mokesčio tarifą?

Nustatant, ar pajamos neviršija PMĮ 5 str. 2 dalyje nustatyto dydžio, t. y. 300 000 Eur, atsižvelgiama į visas pajamas, įskaitant ir tas, kurios, vadovaujantis PMĮ 12 straipsniu, priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms.

3.4. Kaip apskaičiuojamas vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius, taikant PMĮ 5 str. 2 dalyje nustatytą 5 proc. pelno mokesčio tarifą?

3.4.1. Vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius nustatomas vadovaujantis Vidutinio metų sąrašinio darbuotojų skaičiaus apskaičiavimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002 m. gegužės 15 d. įsakymu Nr. 134 „Dėl Vidutinio metų sąrašinio darbuotojų skaičiaus apskaičiavimo taisyklių patvirtinimo“.

3.4.2. Apskaičiuojant vidutinį sąrašuose esančių darbuotojų skaičių neįskaitomi: moterys, kurioms suteiktos nėštumo ir gimdymo atostogos, atostogos vaikui prižiūrėti iki jam sueis treji metai; asmenys, atliekantys karinę ar alternatyviają tarnybą; darbuotojai, dirbantys pagal autorines sutartis; asmenys, įsigiję verslo liudijimą; mokiniai, su kuriais nesudaryta darbo sutartis.

Nustatant IĮ vidutinį sąrašinį darbuotojų skaičių, į jį neįskaitomas IĮ savininkas, nes jis nėra priskiriamas pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui.

3.5. Kokios IĮ gali taikyti PMĮ 5 str. 5 dalyje nustatytą 0 proc. pelno mokesčio tarifą?

Apskaičiuojant mokestinio laikotarpio pelno mokestį, IĮ apmokestinamasis pelnas gali būti apmokestinamas taikant 0 proc. (nulinį) pelno mokesčio tarifą, jei ji atitinka visas 3 sąlygas:

1) per mokestinį laikotarpį įmonės darbuotojų, priklausančių Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymo (toliau - SĮ įstatymas) 4 straipsnyje nurodytoms tikslinėms asmenų grupėms, skaičius sudaro ne mažiau kaip 40 proc. metinio vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus, ir tikslinėms asmenų grupėms priklausančių darbuotojų skaičius yra ne mažesnis kaip keturi ir

2) per mokestinį laikotarpį įmonė nevykdo veiklos, įtrauktos į socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašą, tvirtinamą Lietuvos Respublikos Vyriausybės, arba per mokestinį laikotarpį iš tokios veiklos gautos pajamos sudaro ne daugiau kaip 20 proc. visų vieneto pajamų, ir

3) mokestinio laikotarpio paskutinę dieną vienetai turi socialinės įmonės statusą.

3.6. Kokiems kriterijams privalo atitikti socialinės įmonės?

3.6.1. Socialinių įmonių veiklą reglamentuoja SĮ įstatymas.

3.6.2. SĮ įstatymo 4 str. 1 dalyje yra nustatytos 5 tikslinės asmenų grupės.

3.6.3. Įmonės darbuotojų pagal SĮ įstatymo 4 straipsnį priklausančių tikslinės asmenų grupėms dalis nuo vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus apskaičiuojama vadovaujantis Tikslinėms grupėms priklausančių darbuotojų dalies nuo vidutinio sąrašuose esančių darbuotojų skaičiaus apskaičiavimo tvarkos aprašu patvirtintu Socialinės apsaugos ir darbo ministro 2004 m. rugsėjo 29 d. įsakymu Nr. A1-225 „Dėl Teisės aktų, būtinų Lietuvos Respublikos socialinių įmonių įstatymui įgyvendinti, patvirtinimo“.

3.6.4. Nustatant, kokios veiklos yra priskirtinos socialinių įmonių neremtinoms veikloms, vadovaujamosi Socialinių įmonių neremtinoms veiklos rūšių sąrašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. lapkričio 29 d. nutarimu Nr. 1501 „Dėl Socialinių įmonių neremtinų veiklos rūšių sąrašo patvirtinimo“.

IV. PELNO MOKESČIO LENGVATOS

4.1. Kokios pelno mokesčio lengvatos taikomos IĮ?

4.1.1. IĮ, kurių per mokestinį laikotarpį daugiau kaip 50 proc. pajamų sudaro pajamos iš žemės ūkio veiklos, apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 5 proc. mokesčio tarifą.

4.1.2. IĮ, kurių pajamos už pačių pagamintą produkciją sudaro daugiau kaip 50 proc. visų gautų pajamų ir kuriose dirba riboto darbingumo asmenys, mažina apskaičiuotą pelno mokestį, atsižvelgdama į riboto darbingumo asmenų dalį tarp visų dirbančiųjų (PMĮ 58 str. 16 d. 3 punktas (IĮ, kuriose dirba riboto darbingumo asmenys)).

Riboto darbingumo asmenų dalis tarp visų dirbančiųjų asmenų	Apskaičiuoto pelno mokesčio mažinimas
Daugiau kaip 50 proc.	100 proc.
40 - 50 proc.	75 proc.
30 - 40 proc.	50 proc.
20 - 30 proc.	25 proc.

4.1.2.1. Šiame punkte nustatyta pelno mokesčio lengvata netaikoma socialinės įmonės statusą turintiems Lietuvos vienetams, turintiems teisę apmokestinamajam pelnui taikyti 0 proc. pelno mokesčio tarifą pagal PMĮ 5 str. 5 dalies nuostatas.

4.1.2.2. Nustatant asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, kategorijas, šių asmenų dalį tarp visų dirbančių asmenų turi būti vadovaujama si Asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, kategorijų, šių asmenų dalies nustatymo tarp visų dirbančių asmenų apskaičiavimo ir pelno mokesčio lengvatos taikymo tvarkos aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. lapkričio 11 d. nutarimu Nr. 1436 „Dėl Asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, kategorijų, šių asmenų dalies tarp visų dirbančių asmenų apskaičiavimo ir pelno mokesčio lengvatos taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau - Aprašas).

4.1.2.3. Vadovaujantis Aprašu, riboto darbingumo asmenimis laikomi:

- neįgalieji ir (arba) asmenys, kuriems Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo nustatyta tvarka nustatytas mažesnis kaip 55 proc. darbingumo lygis;
- senatvės pensijos amžių, nustatytą Lietuvos Respublikos valstybinių socialinio draudimo pensijų įstatyme, sukakę asmenys;
- namudininkai: vienas iš tėvų, įtėvių ar globėjų, auginantys vieną ar daugiau vaikų iki 8 metų amžiaus, vaikus (invalidus) ir (arba) asmenis iki 18 metų, kuriems Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo nustatyta tvarka nustatytas neįgalumo lygis, taip pat daugiavaikės motinos, turinčios 4 ir daugiau nepilnamečių vaikų;
- Valstybės įmonėse prie pataisos namų dirbantys nuteistieji;
- mokiniai, atliekantys gamybinę praktiką;
- psichiatrijos sveikatos priežiūros įstaigose gydomi ir gamybinės reabilitacijos įstaigose ar įmonėse terapinio ir reabilitacinio pobūdžio veikla užsiimantys ligoniai.

4.1.2.4. Asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, dalis tarp visų dirbančių asmenų nustatoma dalijant mokestinio laikotarpio vidutinį sąrašuose esančių asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, skaičių iš vidutinio sąrašuose esančių visų darbuotojų skaičiaus.

4.1.2.5. Apraše nurodyta, kad vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius nustatomas vadovaujantis Vidutinio metų sąrašinio darbuotojų skaičiaus apskaičiavimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002 m. gegužės 15 d. įsakymu Nr. 134 „Dėl Vidutinio metų sąrašinio darbuotojų skaičiaus apskaičiavimo taisyklių patvirtinimo“.

Valstybės įmonėse prie pataisos namų dirbantys nuteistieji ir psichiatrijos sveikatos priežiūros įstaigose gydomi ir gamybinės reabilitacijos įstaigose ar įmonėse terapinio ir reabilitacinio pobūdžio veikla užsiimantys ligoniai prie darbuotojų priskiriami neatsižvelgiant į tai, ar jie yra sudarę darbo sutartis.

Apskaičiuojant vidutinį sąrašuose esančių asmenų, kuriems taikomas riboto darbingumo asmenų statusas, skaičių ir vidutinį sąrašuose esančių visų darbuotojų skaičių, ataskaitiniais metais laikomas mokestinis laikotarpis.

4.1.2.6. Įmonės pajamų už pačių pagamintą produkciją dalis apskaičiuojama nuo visų įmonės Lietuvoje ir ne Lietuvoje uždirbtų ir (arba) gautų pajamų (įskaitant ir neapmokestinamąsias pajamas, nurodytas PMĮ 12 straipsnyje), tačiau neatsižvelgiama į pajamas, gautas realizavus ne mažiau kaip vienerius metus eksploatuotas pagrindines

priemonės, gamybos atliekas, dėl gamybos apimtys sumažėjimo ir gamybos profilio pasikeitimo tapusias nebereikalingas medžiagas, žaliavas, atsargines dalis bei inventorių.

Nustatant IĮ vidutinį sąrašinį darbuotojų skaičių, į jį neįskaitomas IĮ savininkas, nes jis nėra priskiriamas pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui.

4.1.2.7. Pelno mokesčio lengvata taikoma produkciją gaminantiems vienetams (gamybinėms įmonėms), t. y. vienetams, kurie gamina pardavimui skirtus produktus, ir netaikoma darbus atliekantiems ir paslaugas teikiantiems vienetams, tačiau pajamoms už produkcijos pagaminimą gali būti priskirtos su šios produkcijos pardavimu susijusių paslaugų (transportavimo, montavimo ir pan.) pajamos.

1 pavyzdys

IĮ gamina ir parduoda baldus. Be to, IĮ, pirkėjo pageidavimu, už atskirą atlyginimą baldus nuveža ir sumontuoja. IĮ dirba 8 darbuotojai, tarp jų 6 pensininkai. Vadovaujantis PMĮ 58 str. 16 dalies 3 punktu IĮ gali 100 proc. mažinti apmokestinamąjį pelną, nes visos pajamos priskiriamos savos gamybos produkcijos pardavimo pajamoms, o riboto darbingumo darbuotojai sudaro daugiau kaip 50 proc. viso darbuotojų skaičiaus.

2 pavyzdys

IĮ atlieka užsakovų staklių modernizavimą, prijungdama ir suderindama užsakovo pagamintus programinio valdymo įrenginius. Daugiau kaip 20 proc. visų IĮ dirbančiųjų yra riboto darbingumo (III grupės invalidai) asmenys. IĮ negali taikyti PMĮ 58 str. 16 dalies 3 punkte nustatytos pelno mokesčio lengvatos, nes įmonė nevykdo gamybinės veiklos, o teikia užsakovo pagamintų įrenginių montavimo ir derinimo paslaugas.

4.1.3. Pelno mokesčio lengvata, nustatyta PMĮ 58 str. 16 d. 1 punkte, gali būti taikoma IĮ, laisvosios ekonominės zonos įmonei (toliau - LEZ įmonė), jeigu yra įvykdytos visos šios 3 sąlygos:

- kapitalo investicijos pasiekė ne mažesnę kaip 1 milijono eurų sumą,
- ne mažiau kaip 75 (t.y. 75 procentus ir daugiau) procentų šios įmonės atitinkamo mokesčio laikotarpio pajamų sudaro pajamos iš šiame punkte nurodytos laisvojoje ekonominėje zonoje vykdomos veiklos ir
- LEZ įmonė turi auditoriaus išvadą, patvirtinančią reikalaujamą kapitalo investicijos dydį.

V. INDIVIDUALIŲ ĮMONIŲ PAJAMŲ IR SĄNAUDŲ PRIPAŽINIMO YPATUMAI

5.1. Kokie pajamų pripažinimo ypatumai?

5.1.1. IĮ pajamos yra visos iš Lietuvos ir ne Lietuvos šaltinių uždirbtos ir (arba) gautos visų rūšių pajamos pinigais ir (arba) ne pinigais. IĮ pajamos pripažįstamos atsižvelgiant į taikomą pajamų ir sąnaudų pripažinimo principą.

5.1.2. Jeigu IĮ taiko pajamų ir sąnaudų kaupimo apskaitos principą, pajamos laikomos uždirbtomis, kai turtas (prekės) išsiųstos ar perduotos pirkėjo nuosavybėn ir perduota su tuo turtu (prekėmis) susijusi nauda bei rizika, o paslaugos (paslaugų dalis) ar darbai yra atlikti, neatsižvelgiant į pinigų sumokėjimo ar kitokio atsiskaitymo už tai momentą.

5.1.3. Jeigu IĮ taiko pinigų apskaitos principą, pajamos pripažįstamos, kai sumokama už parduotas prekes (paslaugas) ar atliktus darbus.

5.1.4. Vadovaujantis PMĮ 40 straipsniu, IĮ pajamomis iš bet kokio sandorio arba bet kokios ūkinės operacijos turi pripažinti sumą, atitinkančią tokio sandorio arba tokios ūkinės operacijos tikrąją rinkos kainą. Tikroji rinkos kaina - suma, už kurią gali būti apsieista turtu arba kuria, sudarius tiesioginį sandorį, gali būti įskaitytas nepriklausomų ir ketinančių pirkti arba parduoti asmenų tarpusavio įsipareigojimus.

5.2. Kas yra IĮ leidžiami atskaitymai?

Pagal PMĮ 17 straipsnį leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos IĮ pajamoms uždirbti ar ekonominei naudai gauti. Leidžiamiems atskaitymams taip pat priskiriamos visos išmokos darbuotojų naudai, jeigu ši darbuotojų gauta nauda pagal Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo nuostatas yra gyventojų pajamų mokesčio objektas. Individualios įmonės leidžiamiems atskaitymams taip pat priskiriama suma, nuo kurios pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo nuostatas skaičiuojamos ir mokamos individualios įmonės savininko valstybinio socialinio draudimo įmokos.

5.3. Kokios sąnaudos priskiriamos leidžiamiems atskaitymams?

5.3.1. IĮ, pajamas pripažįstančios tiek pagal pinigų apskaitos, tiek ir pagal pajamų kaupimo principą, sąnaudas pripažįsta tik pagal kaupimo apskaitos principą, todėl, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, pripažįstamos tik tos sąnaudos, kurios susijusios su faktiškai per mokestinį laikotarpį gautomis įplaukomis arba uždirbtomis pajamomis.

IĮ patirtos sąnaudos yra laikomos įprastinėmis, jeigu jos atitinka vykdomos veiklos pobūdį ir jeigu jos yra įprastos, vykdant atitinkamą veiklą.

5.3.2. Savininko išlaidos, susijusios su veiklos organizavimu ir tiesioginiu dalyvavimu šioje veikloje. Pagal PMĮ 17 straipsnį leidžiami atskaitymai yra visos faktiškai patirtos įprastinės tokiai veiklai vieneto sąnaudos, būtinos pajamoms uždirbti ar ekonominei naudai gauti. Vadovaujantis šia nuostata, tais atvejais, kai PMĮ nėra nustatyta, kad veiklos sąnaudoms priskiriamos tik pagal darbo sutartį dirbančio darbuotojo išlaidos, IĮ savininko tos įmonės veikloje patirtos išlaidos gali būti priskiriamos įmonės sąnaudoms. Tokio pobūdžio sąnaudos gali būti patiriamos įmonėse, kuriose savininkas ne tik organizuoja įmonės veiklą, bet ir pats tiesiogiai joje dalyvauja, arba teisės aktai nustato specifinius reikalavimus įmonės veiklos atžvilgiu (sveikatos apsaugos, kvalifikacijos ir pan.).

Jeigu savininkas pats tiesiogiai dalyvauja gamybiniame procese arba vadovavimas reikalauja specifinių žinių ir jas būtina pastoviai atnaujinti, leidžiamiems atskaitymams gali būti priskiriamos savininko kvalifikacijos kėlimo, apmokymo dirbti įrengimais ir panašios išlaidos. Jeigu įmonė keičia veiklos profilį, sąnaudoms gali būti priskiriamos perkvalifikavimo išlaidos. Sąnaudoms taip pat gali būti priskirtos su trumpalaikių kursų (pvz., užsienio kalbų, buhalterinės apskaitos) lankymu susijusios išlaidos, kai tai susiję su jų įmonės veikla.

Kvalifikacijos kėlimas suprantamas kaip apmokymas trumpalaikiuose kursuose, kuriuose darbuotojai tik tobulina savo kvalifikaciją, įgytą anksčiau.

Kvalifikacijos kėlimo sąnaudoms nepriskiriamos savininko mokymosi aukštesiose, aukštesniosiose mokyklose, koledžuose ir kitose mokyklose, suteikiančiose tam tikrą išsimokslinimo lygį, išlaidos.

Vadovaujantis PMĮ 17 straipsnio nuostatomis, leidžiamiems atskaitymams galėtų būti priskirtos ir su savininku susijusios darbo apsaugos (specialių rūbų ir kitų privalomų apsaugos priemonių), sveikatos priežiūros (medicininės kontrolės, skiepijimo) išlaidos, jeigu teisės aktuose tokios priemonės numatytos, vykdant įmonės veiklą.

5.3.3. Pagal PMĮ 14 str. 6 dalį, kai gyventojas baigia vykdyti individualią veiklą ir nerealizuotas prekes perduoda savo ar sutuoktinio įsteigta naujai individualiai įmonei, šių prekių įsigijimo kaina individualiai įmonei yra šių prekių įsigijimo kaina, nurodyta gyventojų, vykdžiusių individualią veiklą, prekių įsigijimo dokumentuose.

5.3.4. IĮ patirtos išlaidos, teikiant savininkui naudą, leidžiamiems atskaitymams priskiriamos tuo atveju, jeigu savininkas gautas pajamas natūra metinėje pajamų deklaracijoje GPM308 formoje deklaruoja kaip su darbo santykiais susijusias pajamas (02 pajamų rūšies kodas).

1 pavyzdys

IĮ veikloje naudojamas IĮ savininkui priklausantis pastatas ir už po juo esančią žemę sumokamas žemės mokestis. Iš IĮ lėšų už jos savininką į biudžetą sumokėtas žemės mokestis yra pripažįstamas individualios įmonės savininko pajamomis, gautomis natūra, kurios yra

apmokestinimo gyventojų pajamų mokesčiu objektas. Už savininką sumokėtas žemės mokestis IĮ sąnaudoms priskiriamas tuo atveju, jeigu savininkas gautas pajamas deklaruos kaip su darbo santykiais susijusias pajamas (02 pajamų rūšies kodas).

2 pavyzdys

IĮ už savininką moka gyvybės draudimo įmokas pagal gyvybės draudimo sutartį. IĮ sumokėtas gyvybės draudimo įmokas savininkas deklaruoja kaip su darbo santykiais susijusias pajamas (02 pajamų rūšies kodas), todėl šios įmokos priskiriamos leidžiamiems atskaitymams.

5.3.5. Jeigu IĮ savininkas IĮ priklausančiu automobiliu naudojasi ne tik darbo tikslais ir toks automobilio naudojimas pripažįstamas savininko pajamomis natūra, kurios apmokestinamos kaip su darbo santykiais susijusios pajamos, leidžiamiems atskaitymams priskiriamos visos to automobilio nusidėvėjimo, draudimo, eksploatavimo ir remonto išlaidos. Leidžiamiems atskaitymams taip pat gali būti priskirtos kuro įsigijimo išlaidos, išskyrus atvejį, kai savininko gauta nauda įvertinama 0,70 proc. to automobilio tikrosios rinkos kainos.

5.3.6. Pagal PMĮ 17 str. 1 dalies nuostatas leidžiamiems atskaitymams priskiriamos visos išlaidos darbuotojų naudai, jeigu ši darbuotojų gauta nauda pagal GPMĮ nuostatas yra gyventojų pajamų mokesčio objektas. Pagal šias nuostatas išlaidų darbuotojų naudai priskyrimas leidžiamiems atskaitymams siejamas ne tiek su individualios įmonės pajamų uždirbimu ar ekonominės naudos gavimu, kiek su darbuotojų gautos naudos priskyrimu gyventojų pajamų mokesčio objektui.

Pavyzdžiai

1. IĮ Šv. Kalėdų ir Naujųjų metų proga savo darbuotojams ir jų šeimos nariams įteikia dovanas. Darbuotojams įteiktų dovanų vertė pagal GPMĮ nuostatas yra apmokestinimo pajamų mokesčiu objektas, todėl priskiriama IĮ leidžiamiems atskaitymams.
2. IĮ savo darbuotojui ir jo 2 šeimos nariams apmoka kelionę į užsienį. Vieno kelialapio kaina - 434 Eur. Kadangi visa kelialapių kaina - 1 302 Eur priskiriama darbuotojo gautoms pajamoms natūra ir yra apmokestinimo gyventojų pajamų mokesčiu objektas, kelialapių kaina priskiriama IĮ leidžiamiems atskaitymams.
3. IĮ savo darbuotojui išmokėjo 580 Eur vienkartinę pašalpą, mirus jos sutuoktinei. Gauta pašalpa yra apmokestinimo pajamų mokesčiu objektas, todėl priskiriama IĮ leidžiamiems atskaitymams.

5.3.7. Pagal PMĮ 17 str. 1 dalies nuostatas individualios įmonės, apskaičiuodamos apmokestinamąjį pelną, leidžiamiems atskaitymams gali priskirti sumą, nuo kurios pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo (toliau - VSDĮ įstatymas) 7 straipsnio 2 dalies 1 punkto nuostatas skaičiuojamos ir mokamos individualios įmonės savininko valstybinio socialinio draudimo (toliau - VSD) įmokos. Individualios įmonės savininko VSD įmokų bazę sudaro individualios įmonės išsiimama individualios įmonės savininko asmeniniams poreikiams lėšų suma, kuri deklaruojama Valstybinei mokesčių inspekcijai kaip su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos.

5.4. Kokios sąnaudos priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams?

PMĮ 17 straipsnyje taip pat nustatyta, kad dalis sąnaudų priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams:

- 1) ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos sąnaudos (PMĮ 18 ir 19 straipsniai);
- 2) ilgalaikio materialiojo turto eksploatavimo, remonto ir rekonstravimo sąnaudos (PMĮ 20 straipsnis);
- 3) komandiruočių sąnaudos (PMĮ 21 straipsnis);
- 4) reklamos ir reprezentacijos sąnaudos (PMĮ 22 straipsnis);
- 5) natūraliosios netekties nuostoliai (PMĮ 23 straipsnis);

- 6) mokesčiai (PMĮ 24 straipsnis);
- 7) beviltiškos skolos (PMĮ 25 straipsnis);
- 8) išlaidos darbuotojų ir (arba) jų šeimos narių naudai, kuri nėra gyventojų pajamų mokesčio objektas (PMĮ 26 straipsnis);
- 9) parama (PMĮ 28 straipsnis);
- 10) narių mokesčiai, įnašai ir įmokos (PMĮ 29 straipsnis);
- 11) mokestinio laikotarpio nuostoliai (PMĮ 30 straipsnis).

5.5. Kokia tvarka ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriamas ilgalaikio turto nusidėvėjimas (amortizacija)?

5.5.1. Į ilgalaikio turto įsigijimo kainą į sąnaudas įskaitoma dalimis per turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį PMĮ 18 straipsnyje nustatyta tvarka, neviršydama maksimalių nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvų. Ilgalaikio turto grupės bei jo nusidėvėjimo arba amortizacijos maksimalūs normatyvai (metais) nustatyti PMĮ 1 priedėlyje. Į patį nusistato (pasirenka) ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos laikotarpį, ne trumpesnį, negu nustatyti PMĮ 1 priedėlyje ilgalaikio turto nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvai (metais), ir likvidacinę vertę, ne didesnę kaip 10 proc. įsigijimo kainos.

5.5.2. Pagal PMĮ 18 str. 3 dalį Į, kuriose vidutinis sąrašuose esančių darbuotojų skaičius neviršija 10 žmonių ir mokestinio laikotarpio pajamos neviršija 150 000 Eur bei kurios neatitinka PMĮ 5 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų, ilgalaikio turto grupėms (išskyrus naujus pastatus, naudojamus veikalai, ir pastatų, įtrauktų į Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros vertybių registrą, rekonstravimą), jei pastatai pastatyti arba rekonstravimas atliktas nuo 2002 m. sausio 1 d., taip pat gyvenamuosius namus ir kitus pastatus, gali pačios nusistatyti maksimalius nusidėvėjimo arba amortizacijos normatyvus, neatsižvelgdami į normatyvus, nustatytus PMĮ 1 priedėlyje, t. y. gali būti ir trumpesni normatyvai, bet ne visa įsigijimo kaina priskiriama leidžiamiems atskaitymams iš karto.

5.5.3. Ribojamų dydžių atskaitymams nepriskiriamas pagal nuomos, panaudos sutartis arba Į savininkui (jo šeimos nariams) nuosavybės teise priklausančio, Į veikloje naudojamo ilgalaikio turto nusidėvėjimas (amortizacija), nes Į nepatiria šio turto įsigijimo išlaidų.

5.6. Į ką atsižvelgiama ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriant materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo ir remonto sąnaudas?

Į veikloje naudojamo materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo, remonto arba rekonstravimo sąnaudos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams pripažįstamos atsižvelgiant į tai, ar veikloje naudojamas pačios įmonės įsigytas, nuomojamas ar individualios įmonės savininkui priklausantis turtas.

5.6.1. Kokia tvarka ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriamos Į pačios įsigyto materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo ir remonto sąnaudos?

Jei Į naudojamo pačios įmonės įsigyto arba pagal lizingo (finansinės nuomos), pirkimo - pardavimo ar nuomos sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas Į, įsigyto materialiojo ilgalaikio turto remontas pailgina turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes arba turtas rekonstruojamas, tai šio remonto arba rekonstravimo verte didinama remontuoto arba rekonstruoto ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kaina. Jei ilgalaikio materialaus turto remontas šio turto naudingo tarnavimo laikotarpio nepailgina arba nepagerina jo naudingųjų savybių, tai remonto išlaidos atskaitomos iš pajamų tą mokestinį laikotarpį, kurį jos faktiškai patiriamos.

5.6.2. Kokia tvarka ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriamos Į nuomojamo ar panaudos būdu naudojamo materialiojo turto eksploatavimo ir remonto sąnaudos?

5.6.2.1. Pagal nuomos sutartį, kurioje nenumatytas nuosavybės teisės perėjimas pirkėjui visiškai apmokėjus turto vertę, arba pagal panaudos sutartį turimo ilgalaikio

materialiojo turto rekonstravimo arba remonto, kuris pailgina turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, sąnaudos atskaitomos iš nuomininko ar panaudos gavėjo pajamų lygiomis dalimis per nuomos arba panaudos laikotarpį pradedant nuo kito mėnesio, po darbų užbaigimo, o tais atvejais, kai sudaryta neterminuota sutartis, - per įstatymo 1 priedėlyje atitinkamoms turto grupėms nustatytą laikotarpį, bet ne trumpesnę kaip 3 metai. Pažymėtina, kad tik nekilnojamasis turtas gali būti ir remontuojamas, ir rekonstruojamas, o visas kitas - tik remontuojamas.

Pavyzdys

Iš 2015 m. sausio mėnesį iš UAB 5 metams išsinuomojo pastatą, kurio įsigijimo kaina - 300 000 Eur, ir pradėjo jį naudoti įmonės veikloje.
 Nuo 2015 m. gruodžio 15 d. iki 2016 m. kovo 5 d. iš vykdė pastato remontą, ir jį pabaigus buvo nustatyta, kad remonto darbai pagerino pastato naudingąsias savybes. Remonto kaina - 26 000 Eur. Ši suma paskirstoma likusiam nuomos laikotarpiui:
 2016 metų 9 mėnesiams ir likusių 3 metų 36 mėnesiams, iš viso 45 mėnesiams. Vadinasi, 2016 m. prie ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų priskiriama 5 200 Eur (26 000 : 45 x 9), o 2017, 2018 ir 2019 metais prie ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų galima priskirti po 6 933 Eur (26 000 : 45 x 12) remonto sąnaudų dalį.

5.6.2.2. Tuo atveju, kai atlikus remonto, kuris pailgina turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, arba rekonstravimo darbus nuomos arba panaudos sutartis nutraukiama, tai ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams galima priskirti tik to remonto arba rekonstravimo darbų vertės dalį, proporcingai tenkančią laikotarpiui, kurį po atlikto remonto arba rekonstravimo tas turtas buvo naudojamas pajamoms iš uždirbti.

Pavyzdys

Iš 2015 m. sausio 1 d. savo veiklai vykdyti 3 metams išsinuomojo patalpas. 2015 m. sausio mėnesį minėta įmonė tas patalpas suremontavo. Atlikus remontą buvo nustatyta, kad remonto darbai pagerino pastato naudingąsias savybes. Remonto kaina - 9 000 Eur. Pagal nuomos sutartį po remonto šis turtas įmonės veikloje turėjo būti naudojamas iki 2017 m. gruodžio 31 d. Vadinasi, šios remonto sąnaudos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams turi būti priskirtos lygiomis dalimis per likusį nuomos laikotarpį, pradedant 2015 m. vasario mėnesiu, t. y. per 35 mėnesius. Tačiau nuo 2016 m. sausio 1 d. nuomos sutartis nutraukiama. Todėl, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams įmonė galės priskirti tik 2 829 Eur (9 000 : 35 x 11) sumą, nes po remonto pajamoms uždirbti tas turtas buvo naudojamas tik 11 mėnesių (t. y. nuo 2015 m. vasario 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d.). Kita remonto sąnaudų dalis, t. y. 6 171 Eur (9 000 - 2 829), ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams nepriskiriama.

5.6.2.3. Jei nuomos ar panaudos sutartyje nėra nustatytas nuomos terminas, tai remonto, kuris pailgina tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, arba rekonstravimo sąnaudas prie leidžiamų atskaitymų priskiriamos per PMĮ 1 priedėlyje atitinkamoms turto grupėms nustatytą laikotarpį, bet ne trumpesnę kaip 3 metai, jei remonto sąnaudos yra patirtos siekiant išlaikyti to turto ekonominį naudingumą.

5.6.2.4. Tuo atveju, kai atlikus remonto arba rekonstravimo darbus, neterminuota nuomos arba panaudos sutartis nutraukiama, tai ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams galima priskirti tik to remonto arba rekonstravimo darbų vertės dalį, tenkančią laikotarpiui, kurį po atlikto rekonstravimo arba remonto tas turtas buvo naudojamas pajamoms uždirbti.

Pavyzdys

Iš savo veiklai vykdyti pagal neterminuotą nuomos sutartį išsinuomojo naują krovinį automobilį. Tarkim, kad 2015 metų liepos mėnesį ši įmonė minėtą automobilį remontavo. Atlikus remontą buvo nustatyta, kad remonto darbai pagerino automobilio naudingąsias savybes. Remonto kaina - 3 000 Eur. Pagal PMĮ 1 priedėlį krovinių automobilių (ne senesnių kaip 5 metų) nusidėvėjimo normatyvas - 4 metai. Vadinasi, šios remonto sąnaudos ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams turi būti priskirtos per 4 metus (48 mėnesius), pradedant 2015 m. rugpjūčio mėnesiu. Tačiau nuo 2017 m. sausio 1 d. nuomos sutartis nutraukiama. Todėl, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams IĮ galės priskirti tik 1063 Eur (3 000 : 48 x 17) sumą (t. y. 2015 m. - 313 Eur (3 000 : 48 x 5), o 2016 m. - 750 Eur (3 000 : 48 x 12)), nes po remonto pajamoms uždirbti tas turtas buvo naudojamas tik 17 mėnesių. Kita remonto sąnaudų dalis, t. y. 1 937 Eur (3 000 - 1 063), ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams nepriskiriama.

5.6.2.5. Tais atvejais, kai nuomininko arba panaudos gavėjo atliktas turto remontas bus akivaizdžiai nesietinas su turto teikiama nauda nuomininkui arba panaudos gavėjui, tokios remonto išlaidos bus laikomos neleidžiamais atskaitymais.

5.6.2.6. Jei remontas prailgina to turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, arba jei turtas rekonstruojamas, tai nuomotojas ar panaudos davėjas didina šio remonto arba rekonstravimo darbų vertę ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo kainą tuo mokestiniu laikotarpiu, kuriuo remontas arba rekonstravimas buvo iki galo atliktas, ir apmokestina PMĮ nustatyta tvarka.

Pavyzdys

K. Andrijausko IĮ 2015 m. sausio mėnesį iš D. Kazlausko IĮ 11 metų išsinuomojo pastatą, kurio įsigijimo kaina - 300 000 Eur, ir pradėjo jį naudoti įmonės veikloje.

Nuo 2015 m. gruodžio mėnesio iki 2016 m. liepos mėnesio K. Andrijausko IĮ vykdė pastato rekonstravimo darbus, kurių kaina - 170 000 Eur. Šią sumą K. Andrijausko IĮ per nuomos laikotarpį (2016 - 2026 metais) galės priskirti prie ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų.

Kadangi buvo atlikti rekonstravimo darbai, K. Andrijausko IĮ turi surašyti D. Kazlausko IĮ dokumentą - pranešimą, kuriame turi būti nurodyta minėtų darbų kaina. Prie šio dokumento - pranešimo turi būti pridėtos ir juridinę galią turinčių dokumentų, pagrindžiančių išsinuomoto pastato rekonstravimo darbų atlikimo faktą bei tų darbų vertę, kopijos. D. Kazlausko IĮ pastato rekonstravimo darbų kaina (170 000 Eur) turi padidinti pastato įsigijimo kainą bei šią sumą priskirti 2016 metų pajamoms. D. Kazlausko IĮ šio pastato nusidėvėjimą gali skaičiuoti nuo rekonstravimo darbų kaina padidintos pastato įsigijimo kainos. Jeigu K. Andrijausko IĮ atlikti pastato rekonstravimo darbai pailgina šio pastato naudingo eksploatavimo laikotarpį, D. Kazlausko IĮ gali patikslinti turto nusidėvėjimo normatyvą taip, kad jo įsigijimo kainos nenudevėta dalis būtų nudėvėta per įmonės iš naujo įvertintą naudingo eksploatavimo laikotarpį.

5.6.2.7. Atsižvelgiant į tai, kad nuomininkui ar panaudos gavėjui atlikus išsinuomoto arba panaudos būdu naudojamo ilgalaikio materialiojo turto remontą, kuris pailgina turto naudingo tarnavimo laiką ar pagerina jo naudingąsias savybes, arba tą turtą rekonstravus, nuomotojas turi padidinti išnuomoto turto įsigijimo kainą, tai nuomininkas ar panaudos gavėjas, atlikęs minėto turto remonto arba rekonstravimo darbus, nuomotojui arba panaudos davėjui privalo pateikti:

- surašytą dokumentą - pranešimą, kuriame būtų nurodyta minėtų darbų kaina;
- juridinę galią turinčių dokumentų, pagrindžiančių ilgalaikio materialiojo turto remonto arba rekonstravimo darbų atlikimo faktą bei tų darbų vertę, kopijos;
- statinio techninio projekto kopiją, jeigu buvo atliktas statinio rekonstravimas kapitalinis remontas (statinio rekonstravimo ir kapitalinio remonto sąvokos apibrėžtos Lietuvos Respublikos statybos įstatymo (toliau - Statybos įstatymas) 2 straipsnyje);
- nuomininko ar panaudos gavėjo surašytas dokumentas, kuriame pateiktas atliktų darbų aprašymas, jeigu buvo atliktas statinio paprastas remontas (statinio paprastojo

remonto sąvoka apibrėžta Statybos įstatymo 2 straipsnyje) arba buvo atliktas kito turto (ne statinio) remontas. Šiame nuomininko surašytame dokumente turėtų būti pateikti duomenys, pagal kuriuos galima būtų nustatyti, ar remonto darbai pailgino turto naudingo tarnavimo laiką arba pagerina jo naudingąsias savybes, ar ne.

5.6.3. Kokia tvarka ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskiriamos IĮ naudojamo įmonės savininkui ar jo šeimos nariui nuosavybės teise priklausančio materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo, remonto sąnaudos?

IĮ veiklos sąnaudoms gali priskirti veikloje naudojamo įmonės savininko ar jo šeimos nariams (sutuoktiniams, tėvams, įtėviams, vaikams ir įvaikiams) nuosavybės teise priklausančio materialiojo ilgalaikio turto eksploatavimo ir remonto sąnaudas, išskyrus rekonstrukciją.

IĮ savininkams ir jų šeimų nariams nuosavybės teise priklausančio materialiojo ilgalaikio turto naudojimo ūkinių bendrijų ir IĮ veikloje įforminimo ir su įmonės veikloje naudojamu turtu susijusių sąnaudų, kurios gali būti atskaitomos iš įmonės pajamų, nustatymo tvarka patvirtinta Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. 39 „Dėl Materialiojo ilgalaikio turto, kuris nuosavybės teise priklauso ūkinių bendrijų nariams, individualių (personalių) įmonių savininkams ir jų šeimos nariams ir yra naudojamas šių vienetų veikloje, eksploatavimo ir remonto sąnaudų atskaitymo iš vienetų pajamų tvarkos patvirtinimo“ (toliau - Tvarka).

5.6.3.1. Kaip įforminamas IĮ veikloje naudojamas savininko ir jo šeimos narių turtas?

IĮ savininko ir jo šeimos narių turto naudojimas vieneto veikloje yra įforminamas IĮ savininko arba vadovo (toliau - vadovas) įsakymu, kuriame nurodoma:

- turto pavadinimas;
- turto apibūdinimas, techniniai-ekonominiai parametrai (plotas, tūris, pajėgumas ir pan.);
- turto savininkas (jei turto savininkas nėra IĮ savininkas, nurodoma, koks jo, kaip šeimos nario, ryšys su IĮ savininku);
- turto kaina, kuri apskaičiuojama iš juridinę galią turinčiuose turto pirkimo (įsigijimo) dokumentuose nurodytos kainos atėmus laikotarpio iki turto perdavimo naudoti įmonės veikloje turto nusidėvėjimo sumą. Turto nusidėvėjimo suma apskaičiuojama taikant tiesinį metodą ir kito mėnesio būdą. Jei turto savininkas neturi turto pirkimo (įsigijimo) kainą patvirtinančių juridinę galią turinčių dokumentų, tai turto kaina gali būti nustatyta nepriklausomų turto vertintojų, turinčių teisę verstis tokia veikla, arba vadovaujantis Komisijos privalomam registruoti turtui įvertinti nutarimų nuostatomis. Jei turtas buvo įsigytas, bet nenaudojamas, tai įmonės veikloje naudojamo turto kaina gali būti nustatyta ir pagal to turto įsigijimą patvirtinančiuose ir juridinę galią turinčiuose dokumentuose nurodytą pirkimo kainą.
- IĮ veiklos, kurioje turtas bus naudojamas, pavadinimas;
- turto dalis, naudojama įmonės veikloje (procentais), kuri nustatoma atsižvelgiant į turto rūšį ir ekonominę naudą: naudojant transporto priemones - į įmonės reikalais nuvažiuojamų kilometrų skaičių, naudojant patalpas - į patalpų plotą (tūrį), naudojamą įmonės veiklai, naudojant įrenginius - į įrenginių darbo laiką ir pan. Jei pasikeičia įmonės veikloje naudojamo turto dalis, įmonės vadovas privalo išleisti naują įsakymą ir juo patikslinti įmonės veikloje naudojamą turto dalį.

5.6.3.2. Kokios transporto priemonių eksploatavimo sąnaudos gali būti atskaitomos iš įmonės pajamų?

5.6.3.2.a. Transporto priemonių, nuosavybės teise priklausančių IĮ savininkui ir jo šeimos nariams, eksploatavimo (išskyrus remontą) sąnaudoms, atskaitomoms iš įmonės pajamų, yra priskiriamos per mokestinį laikotarpį sunaudotų degalų, tepalų ir kitų su transporto priemonių eksploatacija susijusių sąnaudų, proporcingai tenkančios transporto priemonės panaudojimo įmonės veikloje daliai, nurodytai įmonės vadovo įsakyme.

5.6.3.2.b. Sunaudotų degalų ir tepalų kiekis nustatomas atsižvelgiant į per mokestinį laikotarpį įmonės reikmėms nuvažiuotų kilometrų skaičių (kilometrų skaičius proporcingas transporto priemonės naudojimo įmonės veikloje daliai, nurodytai įmonės vadovo įsakyme) ir atitinkamos transporto priemonės gamintojo nurodytus transporto priemonės techninius duomenis (būtiną tepalų keitimo dažnumą bei degalų sunaudojimo normas 100 kilometrų, patvirtintas savininko įsakyme).

Pavyzdys

Į vadovo įsakymu nustatyta, kad Į savininko lengvasis automobilis įmonės veikloje naudojamas 50 proc. Šiame įsakyme taip pat nurodyta, kad pagal gamintojo duomenis šios transporto priemonės benzino sunaudojimo norma yra 10 litrų šimtui kilometrų. Minėtas lengvasis automobilis iš viso per mokestinį laikotarpį nuvažiavo 25 000 kilometrų. Vadinasi, įmonės sąnaudoms gali būti priskirtos tik 12 500 kilometrų (25 000 x 50 proc.), tenkančios benzino sunaudojimo sąnaudos. Šio automobilio benzino sunaudojimo norma 12 500 kilometrams yra 1 250 (12 500 :100 x 10) litrų. Todėl Į prie leidžiamų atskaitymų gali priskirti sumą, kurią įmonė faktiškai sumokėjo už 1 250 litrų benzino įsigijimą.

5.6.3.2.c. Per mokestinį laikotarpį su transporto priemonių eksploatacija susijusių kitų sąnaudų (filtrų, padangų, plovimo priemonių, smulkių detalių įsigijimo kaina, draudimo įmokos pagal Lietuvos Respublikos transporto priemonių savininkų ir valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo nuostatas, technines apžiūras bei kitokias (išskyrus remontą) paslaugas atliekančių organizacijų patarnavimų kaina), kurios gali būti priskirtos prie leidžiamų atskaitymų, suma apskaičiuojama proporcingai transporto priemonės panaudojimo įmonės veikloje daliai, nurodytai įmonės vadovo įsakyme.

Pavyzdys

Į vadovo įsakyme nustatyta, kad Į savininko šeimos nario krovinis automobilis įmonės veikloje panaudojamas 90 procentų. Per mokestinį laikotarpį Į patyrė 1 000 Eur šios transporto priemonės eksploatavimo išlaidų, kurios patvirtintos juridinę galią turinčiais dokumentais. Prie leidžiamų atskaitymų gali būti priskirta tik 900 Eur (1 000 x 90 :100) eksploatavimo sąnaudų.

5.6.3.3. Kokia tvarka iš įmonės pajamų atskaitomos transporto priemonių remonto sąnaudos?

5.6.3.3.a. Transporto priemonių, nuosavybės teise priklausančių įmonių dalyviams ir jų šeimų nariams, remonto sąnaudoms, atskaitomoms iš įmonės pajamų, yra priskiriama per mokestinį laikotarpį atliktų transporto priemonių remonto darbų kaina, įskaitant remontui sunaudotas medžiagas (toliau - remonto darbų kaina), proporcingai tenkanti transporto priemonės panaudojimo įmonės veikloje daliai, nurodytai įmonės vadovo įsakyme.

5.6.3.3.b. Jei visa remonto darbų kaina per mokestinį laikotarpį **neviršija 50 proc.** transporto priemonės įsigijimo kainos, nurodytos įmonės vadovo įsakyme, tai remonto darbų kaina, proporcingai tenkanti transporto priemonės panaudojimo įmonės veikloje daliai, atskaitoma iš įmonės pajamų tuo pačiu mokestiniu laikotarpiu, kuriuo buvo atliktas remontas.

Pavyzdys

Į vadovo įsakyme nustatyta, kad Į savininko šeimos nario krovinis automobilis įmonės veikloje naudojamas 90 proc. Šios transporto priemonės kaina, nurodyta įmonės vadovo įsakyme, yra 40 000 Eur. Ataskaitinį laikotarpį Į krovinį automobilį remontavo 2 kartus: kovo mėnesį už remonto darbus buvo sumokėta 4 000 Eur, o rugpjūčio - 6 000 Eur. Vadinasi, per mokestinį laikotarpį remonto sąnaudos sudarė 10 000 Eur. Kadangi ši suma nėra didesnė kaip 50 proc. transporto priemonės kainos, nurodytos įmonės vadovo įsakyme

(sudaro tik 25 proc. $(10\,000 : 40\,000 \times 100)$), tai remonto darbų kainos dalis, proporcingai tenkanti transporto priemonės panaudojimo įmonės veikloje daliai, gali būti priskirta mokestinio laikotarpio leidžiamiems atskaitymams. Vadinasi, apskaičiuojant atskaitinio laikotarpio apmokestinamąjį pelną, gali būti atskaitoma 36 000 Eur $(40\,000 \times 90 : 100)$ krovininio automobilio remonto sąnaudų suma.

5.6.3.3.c. Jei visa remonto darbų kaina per mokestinį laikotarpį **didesnė kaip 50 proc.** transporto priemonės kainos, nurodytos įmonės vadovo įsakyme, tai remonto darbų kaina, proporcingai tenkanti transporto priemonės panaudojimo įmonės veikloje daliai, atskaitoma iš įmonės pajamų dalimis **per trejus metus (36 mėnesius)** pradedant nuo kito mėnesio po transporto priemonės remonto atlikimo. Jei transporto priemonė po remonto atlikimo įmonės veikloje naudojama mažiau kaip trejus metus (36 mėnesius), remonto darbų kaina, proporcingai tenkanti laikotarpiui, kurį transporto priemonė įmonės veikloje nebenaudojama, iš įmonės pajamų nebeatskaitoma.

Pavyzdys

IĮ vadovo įsakymu nustatyta, kad IĮ savininko šeimos nario lengvasis automobilis IĮ veikloje panaudojamas 50 proc. Šios transporto priemonės kaina, nurodyta IĮ vadovo įsakyme, yra 3 000 Eur. 2015 metais įmonė automobilį remontavo 2 kartus: kovo mėnesį už remonto darbus buvo sumokėta 1 000 Eur, o lapkričio mėnesį - 800 Eur. Vadinasi, per mokestinį laikotarpį remonto sąnaudos sudarė 1 800 Eur. Kadangi ši suma viršijo 50 proc. transporto priemonės kainos, nurodytos IĮ vadovo įsakyme (sudaro 60 $(1\,800 : 3\,000 \times 100)$ proc.), todėl remonto darbų kainos dalis, proporcingai tenkanti transporto priemonės panaudojimo įmonės veikloje daliai, iš pajamų gali būti atskaityta dalimis per 36 mėnesius. Remonto darbų kaina, proporcingai tenkanti transporto priemonės panaudojimo įmonės veikloje daliai, yra 900 Eur $(1\,800 \times 50 : 100)$. Vadinasi, per mėnesį IĮ prie leidžiamų atskaitymų gali priskirti po 25 Eur $(900 : 36)$. Todėl 2015 metais prie leidžiamų atskaitymų priskiriama 25 Eur (25×1) lengvojo automobilio remonto sąnaudų, nes šiuo atveju remonto sąnaudos iš pajamų pradedamos atskaityti nuo kito mėnesio po transporto priemonės remonto atlikimo (t. y. nuo 2015 metų gruodžio mėnesio), 2016 ir 2017 metais - po 300 Eur (25×12) , 2018 metais - 275 Eur (25×11) .

Tarkime, kad 2017 metų spalio mėnesį minėtas lengvasis automobilis sugedo ir IĮ savininkas nusprendė šio automobilio neberemontuoti, o įsigyti naują arba IĮ veikloje naudoti kitą automobilį. Vadinasi, nuo 2017 metų lapkričio mėnesio automobilio remonto išlaidos iš pajamų nebeatskaitomos. Todėl 2017 metais prie leidžiamų atskaitymų bus priskirta tik 250 Eur (25×10) , o likusi remonto išlaidų dalis, t. y. 325 Eur $(900 - 25 - 300 - 250)$, prie leidžiamų atskaitymų nepriskiriama.

5.6.3.4. Kokios kito turto (patalpų, statinių, įrenginių, ryšių priemonių ir pan.) eksploatavimo (išskyrus remontą) sąnaudos gali būti atimamos iš IĮ pajamų?

Kito turto, nuosavybės teise priklausančio IĮ savininkui ir jo šeimos nariams, eksploatavimo sąnaudoms, atskaitomoms iš įmonės pajamų, yra priskiriamos su šio turto naudojimu susijusios šildymo, apšvietimo, vandens, kitų medžiagų suvartojimo, abonentinio mokesčio bei kitokių per mokestinį laikotarpį patirtų sąnaudų dalis, proporcingai tenkanti įmonės veikloje naudojamai patalpų arba kito turto daliai, nurodytai įmonės vadovo įsakyme.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo 150 m² name yra įsirengęs įmonės biurą ir parduotuvę. Įmonės vadovo įsakymu nustatyta, kad parduotuvės ir biuro plotas yra 90 m², t. y. įmonės veikloje naudojama IĮ savininko namo dalis, - 60 proc. $(90 : 150 \times 100)$. Per mokestinį laikotarpį įmonė patyrė 2 500 Eur pastato eksploatavimo išlaidų. Prie leidžiamų atskaitymų gali būti priskirta tik 60 proc., t. y. 1 500 Eur $(2\,500 \times 60 : 100)$ eksploatavimo sąnaudų.

5.6.3.5. Kokia tvarka iš IĮ pajamų atimamos kito turto (patalpų, įrenginių, ryšių priemonių ir pan.) remonto sąnaudos?

5.6.3.5.a. Jei remonto darbų kaina per mokestinį laikotarpį **nėra didesnė kaip 50 proc. įmonės** veikloje naudojamų patalpų dalies kainos, tai visa remonto darbų kaina iš įmonės pajamų atskaitoma tą patį mokestinį laikotarpį, kurį buvo atliktas remontas.

5.6.3.5.b. Jei remonto darbų kaina per mokestinį laikotarpį yra **didesnė kaip 50 proc. įmonės** veikloje naudojamų patalpų dalies kainos, tai visa remonto darbų kaina iš įmonės pajamų atskaitoma dalimis **per penkerius metus (60 mėnesių)** pradedant nuo kito mėnesio po to turto remonto atlikimo.

5.6.3.5.c. Iš įmonės pajamų atskaitomos per mokestinį laikotarpį patirtos kito turto, nuosavybės teise priklausančio IĮ savininkui ir jo šeimos nariams, remonto sąnaudos nustatomos tokiais būdais:

a) tiesioginiu sąnaudų priskyrimo būdu - kai remontuojama tik įmonės veikloje naudojamo turto dalis arba kai galima apskaičiuoti, kiek ir kokių medžiagų sunaudota remontuojant šio turto dalį. Jei remonto darbų kaina per mokestinį laikotarpį **nėra didesnė kaip 50 proc. įmonės** veikloje naudojamų patalpų dalies kainos, tai visa remonto darbų kaina iš įmonės pajamų atskaitoma tą patį mokestinį laikotarpį, kurį buvo atliktas remontas.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo 150 m² name yra įsirengęs įmonės biurą ir parduotuvę. Įmonės vadovo įsakymu nustatyta, kad parduotuvės ir biuro plotas yra 90 m², t. y. įmonės veikloje naudojamo įmonės savininko namo dalis - 60 proc. (90 : 150 x 100). Viso šio pastato kaina, nurodyta įmonės vadovo įsakyme, yra 45 000 Eur, vadinasi, parduotuvės ir biuro kaina - 27 000 Eur. 2015 metais įmonė remontavo tik parduotuvės ir biuro patalpas ir patyrė 10 000 Eur pastato remonto išlaidų. Kadangi ši suma nėra didesnė kaip 50 proc. įmonės veikloje naudojamų patalpų dalies kainos (sudaro tik 37 proc.), tai 2015 metais prie leidžiamų atskaitymų gali būti priskirtos visos remonto sąnaudos, t. y. 10 000 Eur.

5.6.3.5.d. Jei remonto darbų kaina per mokestinį laikotarpį yra **didesnė kaip 50 proc. įmonės** veikloje naudojamų patalpų dalies kainos, tai visa remonto darbų kaina iš įmonės pajamų atskaitoma dalimis **per penkerius metus (60 mėnesių)** pradedant nuo kito mėnesio po to turto remonto atlikimo. Jei turtas po remonto atlikimo įmonės veikloje naudojamos mažiau kaip penkerius metus (60 mėnesių), remonto darbų kaina, proporcingai tenkanti laikotarpiui, kurį turtas įmonės veikloje nebenaudojamas, iš įmonės pajamų nebeatskaitoma.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo 150 m² name yra įsirengęs įmonės biurą ir parduotuvę. Įmonės vadovo įsakyme nustatyta, kad parduotuvės ir biuro plotas yra 90 m², t.y. įmonės savininko namo, naudojamo įmonės veikloje, dalis - 60 proc. (90 : 150 x 100). Viso šio pastato kaina, nurodyta įmonės vadovo įsakyme, yra 45 000 Eur, vadinasi, parduotuvės ir biuro kaina - 27 000 Eur. 2015 metų kovo ir balandžio mėnesiais įmonė remontavo tik parduotuvės ir biuro patalpas ir patyrė 17 000 Eur pastato remonto išlaidų. Kadangi ši suma didesnė kaip 50 proc. įmonės veikloje naudojamų patalpų dalies kainos (sudaro 62,96 proc.), tai šio remonto vertę sąnaudoms, atskaitomoms iš pajamų, įmonė gali priskirti dalimis per 60 mėnesių. Vadinasi, per mėnesį įmonė prie leidžiamų atskaitymų gali priskirti po 283 Eur (17 000 : 60). Todėl 2015 metais prie leidžiamų atskaitymų gali būti priskirta 2 267 Eur (17 000 : 60 x 8) parduotuvės ir biuro remonto sąnaudų, nes šiuo atveju remonto sąnaudos iš pajamų pradedamos atskaityti nuo kito mėnesio po pastato remonto atlikimo (t. y. nuo 2015 metų gegužės mėnesio), 2016 - 2019 metais - po 3396 Eur (283 x 12), 2020 metais - 1132 Eur (283 x 4).

Tarkime, kad 2017 metų spalio mėnesį minėta įmonė nusipirko kitas parduotuvės ir biuro patalpas, todėl senosios patalpos nebenaudojamos. Vadinasi, nuo 2017 metų lapkričio

mėnesio įmonės savininko name atlikto parduotuvės ir biuro remonto išlaidos prie leidžiamų atskaitymų nepriskiriamos. Todėl 2017 metais sąnaudoms, atskaitomoms iš pajamų, bus priskirta tik 2 830 Eur (283 x 10), o likusi dalis remonto išlaidų dalis, t. y. 8 507 Eur (17 000 - 2 267 - 3 396 - 2 830), iš pajamų bus nebeatskaitoma, nes turtas IĮ veikloje nebenaudojamas.

b) proporciniu sąnaudų priskyrimo būdu - kai remontuojama turto dalis, didesnė negu naudojama įmonės veikloje. Tokiu atveju iš įmonės pajamų atskaitoma tik remonto darbų kaina, proporcingai tenkanti įmonės veikloje naudojamai turto daliai (procentais), nurodytai įmonės vadovo įsakyme.

5.6.3.5.e. Jei remonto darbų kaina per mokestinį laikotarpį **nėra didesnė kaip 50 proc.** turto kainos, nurodytos įmonės vadovo įsakyme, tai remonto darbų kaina, proporcingai tenkanti įmonės veikloje naudojamam turto daliai, iš įmonės pajamų atskaitoma tą patį mokestinį laikotarpį, kurį buvo atliktas remontas.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo 150 m² name yra įsirengęs įmonės biurą ir parduotuvę. Įmonės vadovo įsakymu nustatyta, kad parduotuvės ir biuro plotas yra 90 m², t. y. įmonės savininko namo, naudojamo įmonės veikloje, dalis - 60 proc. (90 : 150 x 100 proc.). Viso šio pastato kaina, nurodyta įmonės vadovo įsakyme, yra 43 000 Eur, vadinasi, parduotuvės ir biuro kaina - 25 800 Eur. 2015 metais įmonė atliko viso namo remontą ir patyrė 10 000 Eur pastato remonto išlaidų. Kadangi ši suma nėra didesnė kaip 50 proc. įmonės veikloje naudojamų patalpų dalies kainos (sudaro 38,76 proc.), tai 2015 metais remonto darbų kainos dalis, proporcingai tenkanti įmonės veikloje naudojamai patalpų daliai, t.y. 6 000 Eur (10 000 x 60 : 100) gali būti priskirta prie leidžiamų atskaitymų.

5.6.3.5.f. Jei remonto darbų kaina per mokestinį laikotarpį **didesnė kaip 50 proc.** turto kainos, nurodytos įmonės vadovo įsakyme, tai remonto darbų kaina, proporcingai tenkanti įmonės veikloje naudojamam turto daliai, iš įmonės pajamų atskaitoma **dalimis per penkerius metus (60 mėnesių)** pradedant nuo kito mėnesio po remonto atlikimo. Jei patalpos po remonto atlikimo įmonės veikloje naudojamos mažiau kaip penkerius metus (60 mėnesių), tai remonto darbų kaina, tenkanti laikotarpiui, kurį turtas įmonės veikloje nebenaudojamas, prie leidžiamų atskaitymų nepriskiriama.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo 150 m² name yra įsirengęs įmonės biurą ir parduotuvę. Įmonės vadovo įsakymu nustatyta, kad parduotuvės ir biuro plotas yra 90 m², t. y. įmonės savininko namo, naudojama įmonės veikloje, dalis - 60 proc. (90 : 150 x 100). Viso šio pastato kaina, nurodyta įmonės vadovo įsakyme, yra 43 000 Eur, vadinasi, parduotuvės ir biuro kaina - 25 800 Eur. 2015 metų kovo ir balandžio mėnesiais įmonės savininkas remontavo visą namą ir patyrė 25 800 Eur pastato remonto išlaidų. Kadangi ši suma yra didesnė kaip 50 proc. įmonės veikloje naudojamų patalpų dalies kainos (sudaro 100 proc.), tai šio remonto kainos dalį, proporcingai tenkančią įmonės veikloje naudojamų patalpų daliai, prie leidžiamų atskaitymų įmonė gali priskirti dalimis per 60 mėnesių. Remonto darbų kainos dalis, proporcingai tenkanti namo panaudojimo įmonės veikloje daliai, yra 15 480 Eur (25 800 x 60 : 100). Vadinasi, per mėnesį įmonė prie leidžiamų atskaitymų gali priskirti po 258 Eur (15 480 : 60). Todėl 2015 metais parduotuvės ir biuro remonto sąnaudoms, atskaitomoms iš pajamų, gali būti priskirta 2 064 Eur (258 x 8), nes šiuo atveju remonto sąnaudos iš pajamų pradedamos atskaityti nuo kito mėnesio po pastato remonto atlikimo (t. y. nuo 2015 metų gegužės mėnesio), 2016 - 2019 metais - po 3 096 Eur (258 x 12), 2020 metais - 1 032 Eur (258 x 4).

Tarkime, kad 2017 metų spalio mėnesį minėta įmonė nusipirko kitas parduotuvės ir biuro patalpas, todėl senosios patalpos nebenaudojamos. Vadinasi, nuo 2017 metų lapkričio

mėnesio įmonės savininko name atlikto parduotuvės ir biuro remonto išlaidos prie leidžiamų atskaitymų nepriskiriamos. Todėl 2017 metais prie leidžiamų atskaitymų bus priskirta tik 2 580 Eur (258 x 10), o likusi remonto išlaidų dalis, t. y. 7 740 Eur (15 480 - 2 064 - 3 096 - 2 580), nebus priskirta prie leidžiamų atskaitymų.

5.6.3.6. Kokiais dokumentais remiantis pripažįstamos ilgalaikio materialiojo turto, kuris nuosavybės teise priklauso IĮ savininkui ar jo šeimos nariams, sąnaudos?

5.6.3.7.a. IĮ veiklos sąnaudos pripažįstamos pagal įmonės vardu išrašytus dokumentus, tačiau ilgalaikio materialiojo turto, kuris nuosavybės teise priklauso IĮ savininkui ar jo šeimos nariams ir naudojamas IĮ veikloje, eksploatavimo ir remonto išlaidos gali būti pripažįstamos ir pagal IĮ savininko ar jo šeimos nario vardu išrašytus dokumentus.

5.6.3.7.b. Ilgalaikio materialiojo turto, kuris nuosavybės teise priklauso IĮ savininkui ir jo šeimos nariams ir naudojamas IĮ veikloje, eksploatavimo ir remonto išlaidos nustatytos Tvarkoje gali būti pripažįstamos IĮ, PVM mokėtojų ir ne PVM mokėtojų, sąnaudomis pagal sąskaitas faktūras/PVM sąskaitas faktūras, išrašytas IĮ savininko ar jo šeimos nario vardu, kuriose be privalomų rekvizitų nurodomas fizinio asmens vardas, pavardė bei PVM mokėtojo kodas, o jeigu fizinis asmuo neturi PVM mokėtojo kodo - asmens kodas arba individualios veiklos vykdymo pažymos numeris.

5.6.3.7.c. IĮ savininkui ir jo šeimos nariams priklausančio ilgalaikio materialiojo turto, naudojamo šių vienetų veikloje eksploatacinės išlaidos, t. y. nuolatinės ir ilgalaikės paslaugos, teikiamos pagal gyvenamųjų patalpų nuomos, energijos (šalto ir karšto vandens, elektros ir šilumos energijos, dujų) pirkimo - pardavimo sutartis, taip pat už telekomunikacijų ir komunalinių paslaugų suteikimą, IĮ sąnaudomis gali būti pripažįstamos pagal šias paslaugas teikiančių vienetų išrašomus fiziniam asmeniui (IĮ savininkui arba jo šeimos nariams) apskaitos dokumentus, kuriuose turi būti nurodyti šie rekvizitai:

- 1) apskaitos dokumento pavadinimas;
- 2) ūkio subjekto, suteikusių paslaugas, pavadinimas, kodas;
- 3) apskaitos dokumento data;
- 4) paslaugų gavėjo pavadinimas (nurodomas paslaugų gavėją identifikuojantis rekvizitas, pvz., tai gali būti arba paslaugų gavėjo vardas ir pavardė, arba atsiskaitymo knygelės numeris, arba kt.). Šiuo atveju paslaugų gavėjo asmens kodo nurodyti neprivaloma;
- 5) paslaugų pavadinimai;
- 6) suteiktų paslaugų vertė pinigais ir (arba) jų kiekis atitinkamais matavimo vienetais.

5.6.4. Kokios privalomos įmokos gali būti priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams?

Pagal PMĮ 24 straipsnį iš pajamų atskaitomi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo nustatyti mokesčiai (išskyrus pelno mokestį ir pridėtinės vertės mokestį, mokamą į biudžetą) bei kituose įstatymuose ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimuose nustatytos visų rūšių rinkliavos ir privalomos įmokos. Valstybės rinkliavų objektų sąrašas ir šių rinkliavų dydžiai patvirtinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2000 m. gruodžio 15 d. nutarimu Nr. 1458 „Dėl Konkrečių valstybės rinkliavos dydžių sąrašo ir Valstybės rinkliavos mokėjimo ir grąžinimo taisyklių patvirtinimo“.

Privalomomis įmokomis laikomi įstatymuose ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimuose nustatyti konkrečių dydžių mokėjimai, nuo kurių vienetai neturi teisės atsisakyti.

5.6.5. Kada sumokėtas pridėtinės vertės mokestis gali būti priskirtas sąnaudoms?

5.6.5.1. Pridėtinės vertės mokesčio (toliau - PVM) priskyrimo ir nepriskyrimo ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams klausimai sprendžiami tokia pačia tvarka kaip ir kitų ūkio subjektų.

5.6.5.2. Pagal PMĮ 24 str. 2 dalį iš pajamų atskaitomos tik tos pirkimo ir importo PVM sumos, kurios neatskaitomos pagal Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo

(toliau - PVM įstatymas) nuostatas, ir tik tais atvejais, kai šios sumos apskaičiuotos nuo PMĮ nustatytų leidžiamų atskaitymų.

5.6.5.3. Pirkimo ir importo PVM sumos, kurios apskaičiuotos nuo PMĮ 31 straipsnyje nustatytų neleidžiamų atskaitymų, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, iš pajamų neatskaitomos.

5.6.5.4. Pagal PVM įstatymo nuostatas neatskaitomos pirkimo ir importo PVM sumos, iš pajamų atskaitomos tą patį mokesinį laikotarpį, kurį šis pirkimo PVM apskaičiuotas arba importo PVM, neatsižvelgiant į tai, kad sumos nuo kurių šis mokestis apskaičiuotas, ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams bus priskirtos vėlesnį (-iais) mokesinį(-iais) laikotarpį(-iais).

5.6.5.5. Įsigijus ilgalaikį turtą, kurio pirkimo PVM neatskaitomas pagal PVM įstatymo nuostatas, neatskaitytas PVM leidžiamiems atskaitymams priskiriamas tą laikotarpį, kurį tas turtas įsigijamas.

Tačiau, jeigu dėl kokių nors priežasčių suma (arba jos dalis), nuo kurios apskaičiuotas ir iš pajamų atskaitytas pirkimo ar importo PVM, nebus priskirta ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, tai tą mokesinį laikotarpį, kurį šis faktas bus nustatytas, ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų suma turės būti mažinama leidžiamiems atskaitymams nepriskirtai sumai tenkančia pirkimo ar sumokėta importo PVM suma.

1 pavyzdys

IĮ, užsiimanti gamybine veikla, 2015 m. rugpjūčio 20 d. už 32 670 Eur įsigijo naują lengvąjį automobilį ir tą patį mėnesį pradėjo jį naudoti. Automobilio kaina be PVM yra 27 000 Eur, o pirkimo PVM suma - 5 670 Eur. Vadovaujantis PVM įstatymo 62 straipsniu, šio automobilio pirkimo PVM IĮ atskaityti negali. IĮ šią automobilio pirkimo PVM sumą ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams gali priskirti tuomet, kai šios sąnaudos faktiškai patiriamos (t. y. 2015 m. rugpjūčio mėnesį).

Vadovaujantis PMĮ 1 priedėliu, šio lengvojo automobilio nusidėvėjimas skaičiuojamas taikant 6 metų (72 mėn.) nusidėvėjimo normatyvą. IĮ pasirinko tiesinį nusidėvėjimo skaičiavimo metodą, PMĮ 18 str. 10 dalyje nustatytą nusidėvėjimo skaičiavimo pradžios būdą ir nustatė 300 Eur likvidacinę vertę.

Kadangi automobilis įsigytas ir pradėtas naudoti rugpjūčio mėnesį, jo nusidėvėjimas pradedamas skaičiuoti nuo rugsėjo 1 dienos. Vadinasi, 2015 m. automobilis bus naudojamas 4 mėnesius. Apskaičiuojant 2015 m. apmokestinamąjį pelną, prie ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų bus priskirta 1 483 Eur $[(27\ 000 - 300) : 72 \text{ mėn.} \times 4 \text{ mėn.}]$ šio turto nusidėvėjimo suma, ir visa šio automobilio pirkimo PVM suma, t. y. 5 670 Eur.

2016 metų lapkričio mėnesį, įvykus avarijai, automobilis nurašomas. Apskaičiuojant 2016 m. apmokestinamąjį pelną, prie ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų bus priskirta 4 079 Eur $[(27\ 000 - 300) : 72 \text{ mėn.} \times 11 \text{ mėn.}]$ šio automobilio nusidėvėjimo suma. Vadinasi, vienetas 2015 ir 2016 metais ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams priskirs 5 562 Eur $(1\ 483 + 4\ 079)$ šio automobilio nusidėvėjimo sumą. Šiai sumai proporcingai tenka 1 168 Eur $(5\ 562 \times 5\ 670 : 27\ 000)$ dydžio nuo automobilio kainos apskaičiuotos PVM sumos dalis. Todėl kita nuo automobilio kainos apskaičiuotos pirkimo PVM sumos dalimi, t. y. 4 502 Eur $(5\ 670 - 1\ 168)$ suma, turi būti mažinama 2016 metų ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų suma.

2 pavyzdys

IĮ, kuri nėra PVM mokėtoja, 2015 metų gruodžio mėnesį iš UAB Y, kuri yra PVM mokėtoja, įsigijo šaldytų žuvies produktų, už kuriuos sumokėjo 24 200 Eur. Iš šios sumos 20 000 Eur yra prekių įsigijimo kaina, o 4 200 Eur yra PVM. IĮ tą patį (t. y. gruodžio) mėnesį pardavė dalį šių prekių. Parduotų prekių įsigijimo kaina - 1 500 Eur. IĮ, apskaičiuodama 2015 metų apmokestinamąjį pelną, iš pajamų gali atskaityti parduotų prekių įsigijimo kainą (1 500 Eur) ir visą nuo visų prekių įsigijimo kainos apskaičiuotą pirkimo PVM sumą (4 200 Eur).

Likusią dalį prekių IĮ planavo parduoti 2016 metais, tačiau, 2016 m. kovo mėnesį sugedus šaldytuvams, dalis likusių žuvies produktų sugedo. Sugedusių prekių įsigijimo kaina - 3 000 Eur. Vadinasi, ši suma (sugedusių prekių įsigijimo kaina) nebus priskirta leidžiamoms atskaitymams, todėl vienetas, šiai sumai tenkančia pirkimo PVM suma, t. y. 630 Eur (3 000 x 21 proc.), turi sumažinti 2016 metų ribojamų dydžių leidžiamų atskaitymų sumą.

5.6.6. Kokia tvarka sąnaudoms priskiriamos komandiruočių išlaidos?

5.6.6.1. Pagal PMĮ 21 straipsnį komandiruote laikomas teisės aktų nustatyta tvarka įformintas darbuotojo išvykimas iš nuolatinės darbo vietos IĮ savininko (vadovo) siuntimu atlikti darbo funkcijas, tarnybinį pavedimą ar kelti kvalifikaciją.

5.6.6.2. Komandiruote taip pat laikomas individualios įmonės savininko išvykimas iš nuolatinės darbo vietos darbo funkcijoms atlikti.

5.6.6.3. Komandiruotės sąnaudos ribojamų dydžių leidžiamoms atskaitymams priskiriamos vadovaujantis Komandiruočių sąnaudų atskaitymų iš pajamų tvarkos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. sausio 28 d. nutarimu Nr. 99 „Dėl Komandiruočių sąnaudų atskaitymo iš pajamų tvarkos patvirtinimo“ (toliau - Nutarimas Nr. 99) nuostatomis.

5.6.6.4. Komandiruočių išlaidas patvirtinantys dokumentai gali būti išrašyti tiek įmonės, tiek komandiruojamo asmens vardu.

5.6.6.5. Komandiruotės į užsienį atveju iš pajamų gali būti atskaitomos dienpinigių išlaidos, apskaičiuotos už faktiškai išbūtą užsienyje laiką (įskaitant išvykimo iš Lietuvos Respublikos ir parvykimo į ją dienas), neviršijančios Lietuvos Respublikos finansų ministro 1996 m. lapkričio 21 d. įsakymo Nr. 116 „Dėl dienpinigių ir gyvenamojo ploto nuomos normų vykstantiems į užsienio komandiruotes“ nustatytų dienpinigių normų.

5.6.6.6. Individualios įmonės vadovo dienpinigių norma gali būti didinama 100 proc., jeigu savininkas yra ir įmonės vadovas. Jeigu vadovu yra paskirtas kitas asmuo, tai dienpinigiai gali būti didinami tik jam.

5.6.6.7. Komandiruotės Lietuvos Respublikoje atveju iš pajamų gali būti atskaitomos dienpinigių išlaidos, apskaičiuotos už faktiškai išbūtą komandiruotėje laiką, neviršijančios sumos, kuri būtų apskaičiuota kiekvienai dienai taikant 15 proc. nustatytos bazinės socialinės išmokos, galiojančios mokestinio laikotarpio, kurį prasidėjo komandiruotė, pirmąją dieną.

Pavyzdžiui, nustatyta bazinė socialinė išmoka yra 38 Eur. 2015 m. spalio 5-9 dienomis įmonės darbuotojas vyksta į komandiruotę Lietuvos Respublikoje. Vadinasi, darbuotojui apskaičiuojama 28,5 Eur ((38 Eur x 15 proc.) x 5 dienų) komandiruotės dienpinigių. Jeigu komandiruotė trunka tik vieną dieną, komandiruotės dienpinigių norma yra ne daugiau kaip 2,85 Eur (5,70 Eur x 50 proc.).

5.6.6.8. Komandiruočių dienpinigių apribojimai.

Nutarime Nr. 99 nustatyti dienpinigių priskiriamų gyventojų pajamų mokesčiu neapmokestinamoms komandiruočių kompensacijoms apribojimai. Jeigu komandiruotės metu IĮ savininkui išmokėta suma viršija šiame nutarime nustatytus dydžius, tai minėtus dydžius viršijanti suma gali būti atimama iš pajamų tuo atveju, jeigu viršijanti suma priskiriama IĮ savininko pajamoms, nuo kurių pagal Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo nuostatas skaičiuojamos ir mokamos valstybinio socialinio draudimo įmokos.

5.6.7. Kada sąnaudoms gali būti priskirtos beviltiškos skolos?

5.6.7.1. Pagal PMĮ 25 straipsnį iš pajamų gali būti atskaitoma ataskaitiniu laikotarpiu atsiradusi beviltiškų skolų suma.

5.6.7.2. IĮ, pripažįstančios pajamas pagal kaupimo apskaitos principą, gali atskaityti ataskaitiniu laikotarpiu atsiradusią beviltiškų skolų sumą, tačiau tokios sumos gali būti atskaitomos tik tokiu atveju, jei iki ataskaitinio laikotarpio tos sumos buvo įtrauktos į IĮ pajamas ir IĮ balansą (jeigu IĮ privalo jį sudaryti teisės aktų nustatyta tvarka). Jeigu beviltiškos skolos susidaro dėl neapmokestinamųjų pajamų, tokios beviltiškos skolos laikomos neleidžiamais atskaitymais. Beviltiškos skolos sumą sudaro pajamų suma ir šiai sumai tenkanti pardavimo PVM suma. Jeigu PVM įstatymo nustatyta tvarka beviltiškoms skoloms tenkančia pardavimo PVM suma tikslinama į biudžetą mokėtina PVM suma, ši PVM suma nelaikoma pelno mokesčio tikslais beviltiškoms skoloms tenkančia pardavimo PVM suma.

5.6.7.3. Į, pripažįstančios pajamas pagal pinigų apskaitos principą, gali atskaityti ataskaitiniu laikotarpiu atsiradusioms beviltiškomis skoloms tenkančią sąnaudų dalį, jei iki ataskaitinio laikotarpio šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose. Šiuo atveju į leidžiamus atskaitymus traukiama sąnaudų dalis ir beviltiškomis skoloms tenkanti pardavimo PVM suma. Jeigu PVM įstatymo nustatyta tvarka beviltiškomis skoloms tenkančia pardavimo PVM suma tikslinama į biudžetą mokėtina PVM suma, ši PVM suma nelaikoma pelno mokesčio tikslais beviltiškomis skoloms tenkančia pardavimo PVM suma.

5.6.7.4. Tais atvejais, kai beviltiškumis laikomų skolų atsiradimo momentu mokesčio mokėtojas pajamas pripažino pagal pinigų apskaitos principą, o pagal šio PMĮ nuostatas perėjo prie pajamų pripažinimo pagal kaupimo apskaitos principą, iš pajamų, pripažįstamų pagal kaupimo apskaitos principą, atskaitoma sąnaudų dalis, tenkanti mokestiniu laikotarpiu atsiradusioms beviltiškomis skoloms, jeigu iki mokestinio laikotarpio šių skolų atsiradimas buvo užfiksuotas mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose ir sąnaudų dalis, tenkanti beviltiškomis skoloms nebuvo įtraukta į vieneto sąnaudas iki šių nuostatų įsigaliojimo. Skolos yra laikomos beviltiškomis, jeigu mokesčio mokėtojas negali jų susigrąžinti praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo skolos sumos įtraukimo į mokesčio mokėtojo pajamas arba nuo skolų atsiradimo užfiksavimo mokesčio mokėtojo apskaitos dokumentuose, arba jei skolininkas yra miręs ar paskelbtas mirusiu, arba likviduotas, arba bankrutavęs. Visais šiais atvejais mokesčio mokėtojas turi įrodyti skolos beviltiškumą ir pastangas šioms skoloms susigrąžinti.

5.6.7.5. Skolos gali būti laikomos beviltiškomis šiais atvejais, kai:

- Į negali jų susigrąžinti praėjus ne mažiau kaip vieneriems metams nuo skolų sumos įtraukimo Į pajamas, o jeigu Į pajamas pripažįsta pagal pinigų apskaitos principą - nuo skolų atsiradimo momento (kai ūkinė operacija užfiksuojama apskaitos dokumentuose ir apskaitos registruose);

- skolininkas yra miręs arba paskelbtas mirusiu;

- skolininkas yra likviduotas. Jeigu skolininkas yra likviduotas, tačiau egzistuoja jo skolų (teisių ir pareigų) perėmėjas, tai tokiais atvejais skolos negali būti laikomos beviltiškomis remiantis tik tuo faktu, kad skolininkas buvo likviduotas. Tokiu atveju ir skolininko teisių perėmėjas turi neturėti pakankamai turto skoloms sugrąžinti;

- skolininkas yra bankrutavęs.

Tačiau skolas pripažinti beviltiškomis nepakanka vien tik šių faktų. Į, norėdama skolas pripažinti beviltiškomis, turi įrodyti skolos beviltiškumą ir pastangas šioms skoloms susigrąžinti. Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. 40 patvirtintos Skolų beviltiškumo ir pastangų šioms skoloms susigrąžinti įrodymo bei beviltiškų skolų sumų apskaičiavimo taisyklės. Šiose taisyklėse nustatyta, kokiais dokumentais ar kitais įrodymais Į įrodo skolų beviltiškumą ir pastangas susigrąžinti tas skolas.

Mokestiniu laikotarpiu, kurį skolos pripažįstamos beviltiškomis ir apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną gali būti atskaitytos iš pajamų, yra laikomas tas mokestinis laikotarpis, kurį Į dokumentais įrodo skolos beviltiškumą ir pastangas skolas susigrąžinti (surenka reikalingus dokumentus).

5.6.8. Kokios Į įmokos darbuotojo naudai priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams?

5.6.8.1. Pagal PMĮ 26 str. 1 dalį iš pajamų gali būti atskaitomos Į už su ja darbo santykiais susijusius asmenis apmokėtos tų asmenų mokymo išlaidos, jeigu vykdomos visos nurodytos sąlygos:

- asmenys, už kurių mokymą Į moka, yra susiję su šia Į darbo santykiais, ir

- sumos už asmenų mokymą mokamos tiesiogiai Europos ekonominės erdvės valstybių ir užsienio valstybių, kurios nepriklauso Europos ekonominei erdvei, tačiau su kuriomis Lietuva yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, mokykloms, ir

- asmenys, pabaigę mokymo programas, įgyja aukštąjį išsilavinimą ir (arba) kvalifikaciją, ir

- jeigu šis išsilavinimas ir (arba) kvalifikacija yra būtini Į pajamoms uždirbti.

Už darbuotojų mokymą sumokėtos sumos gali būti priskiriamos IĮ ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams neatsižvelgiant į darbuotojo darbo užmokesčio dydį, sumokėtos sumos dydį ir į tai, ar apmokama už visą mokymosi laikotarpį, ar tik už jo dalį.

5.6.8.2. Pagal PMĮ 26 str. 2 dalies nuostatas ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymais laikomos IĮ išlaidos, faktiškai patirtos teikiant naudą IĮ darbuotojams ir (arba) jų šeimos nariams, kurios pagal kitas PMĮ nuostatas nėra priskiriamos leidžiamiesiems atskaitymams arba ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams, jeigu vykdomos visos nurodytos sąlygos:

- nauda teikiama IĮ darbuotojams ir (arba) jų šeimos nariams (sutuoktiniams, vaikams (įvaikiams)), ir
 - teikiant naudą neįmanoma nustatyti konkretaus darbuotojo ir (arba) jo šeimos nario (sutuoktinio, vaiko (įvaikio)) gautos individualios naudos, ir
 - tokios naudos teikimas numatytas kolektyvinėje sutartyje, ir
 - šia nauda be diskriminacijos ir apribojimų turi teisę naudotis visi tos IĮ darbuotojai.

IĮ mokesčio laikotarpio ribojamų dydžių leidžiamiesiems atskaitymams gali priskirti tik išvardintas sąlygas atitinkančias faktiškai patirtas išlaidas darbuotojų ir jų šeimos narių naudas, kurių bendra suma neviršija 5 proc. per tą mokesčio laikotarpį darbuotojams apskaičiuoto darbo užmokesčio (nuo kurio skaičiuojamos valstybinio socialinio draudimo įmokos) sumos. Šį dydį viršijanti suma priskiriama neleidžiamiesiems atskaitymams. Išsami informacija dėl PMĮ 26 str. nuostatų taikymo pateikta šio straipsnio komentare.

VI. INDIVIDUALIOS ĮMONĖS PERTVARKYMAS

IĮ įstatymas numato, kad IĮ gali būti pertvarkoma į akcinę bendrovę, uždaryją akcinę bendrovę, mažąją bendriją bei į viešąją įstaigą.

6.1. Kokia tvarka IĮ pertvarkomos į ribotos civilinės atsakomybės juridinį asmenį - uždaryją akcinę bendrovę?

6.1.1. Pertvarkytos įmonės (UAB) pradiniam balanse pertvarkomos IĮ turtas ir įsipareigojimai pripažįstami UAB turtu ir įsipareigojimais, o turto ir įsipareigojimų skirtumas apskaitomas kaip nuosavas kapitalas. Atliekant inventorizaciją, būtina atkreipti dėmesį į tai, kad būtų užfiksuoti visi įsipareigojimai, tam, kad ateityje nekiltų problemos dėl mokėjimų pagal tokius įsipareigojimus pripažinimo UAB leidžiamiesiems atskaitymams (pvz., neužfiksavus individualios įmonės prievolės sumokėti valstybinio socialinio draudimo ar privalomo sveikatos draudimo įmokų už individualios įmonės savininką, tokios įmokos po pertvarkymo būtų nepripažįstamos UAB sąnaudoms).

UAB įstatinis kapitalas formuojamas perduoto turto sąskaita. Tuo atveju, kai pertvarkomos įmonės turto neužtenka teisės aktuose nustatyto dydžio įstatiniam kapitalui suformuoti, pertvarkomo (pertvarkyto) juridinio asmens dalyvis gali papildomai įnešti įstatiniam kapitalui suformuoti trūkstamo turto (lėšų) dalį. Papildomo įnašo vertė nepriskiriama pertvarkyto asmens pajamoms.

6.1.2. Pertvarkytas vienetas (UAB) privalo tęsti įsipareigojimų biudžetui vykdymą (tuo pačiu ir avansinio pelno mokesčio mokėjimą). PMĮ II skyrius, kuriame nustatytos pajamų ir sąnaudų pripažinimo taisyklės, pasirinkto apskaitos principo keitimo nesieja su vieneto pertvarkymu. Todėl naujas pertvarkomo vieneto pajamų ir sąnaudų pripažinimo principas gali būti pradėtas taikyti nuo kito mokesčio laikotarpio pradžios. Vadovaudamasis tokia nuostata, pertvarkomas vienetas pertvarkymo datos pelno mokesčio deklaracijos gali neteikti. Tokiu atveju metinę pelno mokesčio deklaraciją (vieną už visą mokesčio laikotarpį - iki pertvarkymo ir po pertvarkymo) PMĮ nustatyta tvarka pateikia pertvarkytas vienetas (UAB) pasibaigus mokesčio laikotarpiui. IĮ iki pertvarkymo galėjo turėti ir kitų prievolių, pvz., vykdė privalomus Valstybinio socialinio draudimo atskaitymus, todėl pertvarkytas vienetas (UAB) apie tokius atskaitymus turi nurodyti turto ir įsipareigojimų perdavimą patvirtinančiame dokumente (akte), kuris surašomas pertvarkymo metu.

6.1.3. Kai IĮ pertvarkoma į ribotos civilinės atsakomybės juridinį asmenį - uždaryją akcinę bendrovę, pelno mokesčio požiūriu jokių papildomų prievolių neatsiranda, nes visą IĮ turtą ir įsipareigojimus perima pertvarkytas juridinis asmuo. Toks turto perėmimas, kai turtas perduodamas pertvarkytai įmonei, kuri tęsia tą pačią veiklą ir savininkas yra tas

pats asmuo, nėra laikomas pardavimo ar kitu sandoriu, dėl kurio atsirastų mokestinių pasekmių.

Iki pertvarkymo patirti mokestiniai nuostoliai perkeliama tik tais atvejais, jei dėl pertvarkymo nepasikeičia savininkai ir pertvarkytas vienetas 3 metus tęsia tą pačią veiklą kaip ir iki pertvarkymo. Jeigu pertvarkymo metu pasikeičia vieneto savininkai, iki pertvarkymo metu patirti mokestiniai nuostoliai negali būti perkeliama į kitus mokestinius laikotarpius.

Pavyzdys

IĮ, vykdanči krovinių pervežimo veiklą, už 2013 ir už 2014 metus deklaravo mokestinius nuostolius. 2015 metais IĮ pertvarkyta į UAB. Pertvarkymo metu akcijos buvo perduotos kitiems asmenims. UAB vykdo tą pačią krovinių pervežimo veiklą, tačiau UAB negali perkelti IĮ 2013 ir 2014 mokestinių nuostolių į 2015 ir vėlesnius mokestinius metus, nes pertvarkymo metu pasikeitė savininkai.

6.1.4. Kai IĮ pertvarkoma į pelno nesiekiančią organizaciją, pvz., viešąją įstaigą, PMĮ nuostatų požiūriu laikoma, kad IĮ, kaip pelno siekiantis juridinis asmuo baigė veiklą, todėl taikomos tokios pat pelno mokesčio apskaičiavimo ir deklaravimo nuostatos, kaip ir IĮ likvidavimo atveju, t. y. per 30 dienų nuo naujos teisinės formos juridinio asmens steigimo dokumentų įregistravimo Juridinių asmenų registre datos turi būti pateikta IĮ pelno mokesčio deklaracija.

6.1.5. Kai neribotos civilinės atsakomybės juridinis asmuo, įsiregistravęs pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju, pertvarkomas į ribotos civilinės atsakomybės juridinį asmenį, tai jis turi kreiptis į apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos skyrių ir patikslinti savo Juridinio asmens prašymo įregistruoti į PVM mokėtojų registrą išregistruoti iš PVM mokėtojų registro FR0388 formą (toliau - Prašymas). Šiame Prašyme pertvarkomas juridinis asmuo turėtų nurodyti pasikeitusius duomenis (įmonės rūšį, pavadinimą ir panašiai). Tokiam PVM mokėtojui yra išduodamas naujas PVM mokėtojo registracijos pažymėjimas ir suteikiamas įregistravimo galiojimo tęstinumas, t. y. naujame PVM mokėtojo įregistravimo pažymėjime išlieka neribotos civilinės atsakomybės juridinio asmens įregistravimo PVM mokėtoju data (metai, mėnuo, diena).

Ši PVM mokėtojų perregistravimo tvarka yra paaiškinta įregistravimo pridėtinės vertės mokesčio mokėtojais/išregistravimo iš pridėtinės vertės mokesčio mokėtojų taisyklėse, patvirtintose Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko 2002 m. birželio 26 d. įsakymu Nr. 178 „Dėl įregistravimo pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju/išregistravimo iš pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju taisyklių“.

6.1.6. Atkreipiamas dėmesys, kad privalomai ar savanoriškai pridėtinės vertės mokesčio mokėtoju registruojamas pertvarkytas juridinis asmuo į per 12 paskutiniųjų mėnesių bendrą atlygio už vykdančią ekonominę veiklą patiektas prekes ir/ar suteiktas paslaugas sumą turi įtraukti ir atlygį, kuris buvo gautas iki jo pertvarkymo į ribotos civilinės atsakomybės juridinį asmenį.

6.1.7. Pertvarkymas laikomas baigtu nuo naujos teisinės formos juridinio asmens steigimo dokumentų įregistravimo Juridinių asmenų registre.

6.2. Kaip pripažįstamos likviduojamos IĮ pajamos, perduodant turtą jos savininkui?

6.2.1. Pagal PMĮ 45 str. 1 dalies nuostatas, likviduojamos įmonės turto perdavimas savininkui yra laikomas to turto pardavimu už tikrąją rinkos kainą, nustatytą nuosavybės teisės į turtą perleidimo dieną. Kai įmonė turtą perleidžia kitų asmenų nuosavybėn nemokamai arba už kainą, kuri yra mažesnė už to turto tikrąją rinkos kainą, tai šio turto pardavimo kaina vienetui yra tikroji rinkos kaina, nustatyta nuosavybės teisės į turtą perleidimo dieną. Vadinasi, perduodant savininkui likviduojamos įmonės turtą, įmonės pelno mokesčiu apmokestinamoms pajamoms būtų priskiriamos turto vertės padidėjimo pajamos, kurios apskaičiuojamos kaip turto perdavimo rinkos kainos ir įsigijimo kainos skirtumas.

1 pavyzdys

Tarkim, įmonė iš bankrutuojančios įmonės už skolas perėmė žemės sklypą su pamatais namo statybai. Perėmimas buvo įformintas kaip pirkimas, išrašant PVM sąskaitą faktūrą. Žemės sklypas buvo įsigytas už 3 000 Eur. Žemės sklypas su pamatais įmonėje buvo įregistruotas kaip nebaigta statyba. Po 2 metų įmonės savininkas nusprendė įmonę likviduoti ir žemės sklypą perimti savo nuosavybėn. Iš bankrutuojančios įmonės perimtas turtas įmonės veikloje nebuvo naudojamas. Perdavimo dieną turto rinkos kaina - 6 000 Eur. Tokiu atveju, įmonės turto vertės padidėjimo pajamas sudaro 3 000 Eur (6 000 - 3 000).

6.2.2. Jei likviduojamos įmonės savininkui perduodamo turto rinkos kaina yra didesnė už jo įsigijimo kainą, tai vienetas turi apmokestinti turto vertės padidėjimo pajamas. Jeigu likviduojama įmonė perleidžia turta, kuriam buvo skaičiuojamas nusidėvėjimas arba amortizacija, tai, apskaičiuojant turto vertės padidėjimo pajamas, to turto įsigijimo kaina sumažinama nusidėvėjimo ar amortizacijos suma, įtraukta į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus.

2 pavyzdys

Įmonė likviduojama. Įmonės turimų dviejų automobilių įsigijimo vertė yra 1 000 Eur (vieno 450 Eur, o kito 550 Eur). Iki įmonės likvidavimo buvo priskaičiuota 900 Eur nusidėvėjimo suma (vienam 400 Eur, o kitam 500 Eur), kuri buvo įtraukta į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus. Automobilių perleidimo savininkui dieną šio turto tikroji rinkos vertė sudarė 500 Eur (vieno 200 Eur, o kito 300 Eur). Vadinasi, likviduojamos įmonės turto vertės padidėjimo pajamos yra 400 Eur (500 Lt - (1000 - 900)).

6.2.3. Kai likviduojamos įmonės savininkui perduodamo turto rinkos kaina yra mažesnė už jo įsigijimo kainą, tai neigiamas turto rinkos kainos ir įsigijimo kainos skirtumas priskiriamas įmonės nuostoliams ir iš pajamų neatskaitomas. Tarkime, kad likviduojama įmonė savininkui perduoda turta, kurio rinkos kaina 1 500 Eur, o įsigijimo kaina - 2 000 Eur. Tokiu atveju, įmonės pajamoms ir sąnaudoms bus priskiriami 1 500 Eur. Neigiamas skirtumas tarp rinkos kainos ir įsigijimo kainos - 500 Eur (1 500 - 2 000) priskiriamas įmonės nuostoliams (neleidžiamiems atskaitymams).

VII. INDIVIDUALIOS ĮMONĖS SAVININKO PAJAMŲ APMOKESTINIMO YPATUMAI

7.1. Kokias pajamas gali gauti IĮ savininkas iš IĮ?

7.1.1. IĮ savininko pajamos priskirtos su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusioms pajamoms

IĮ savininkas gali priskirti dalį gautų pajamų su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusioms pajamoms - iš IĮ gauta suma priskirta su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusioms pajamoms turi neviršyti sumos, nuo kurios pagal VSDĮ nuostatas skaičiuojamos ir mokamos IĮ savininko VSD įmokos, t. y. 2017 m. ne didesnė, nei 28 VDU (741,20 Eur x 28) 20753,60 Eur. Pagal VSDĮ IĮ savininko socialinio draudimo įmokų bazę sudaro IĮ deklaruoto Valstybinio socialinio fondo valdybos teritoriniam skyriui (toliau - Fondo valdybos teritoriniam skyriui) dydžio suma, kuri kalendoriniais metais išsiimama IĮ savininko asmeniniams poreikiams. Pajamų mokesčio tikslais su darbo santykiais susijusiomis pajamomis laikoma, deklaruojama 02 pajamų rūšies kodu ir atitinkamai apmokestinama pajamų mokesčiu tik faktiškai išsiimta suma. Atėmus metinį NPD ir papildomą NPD, mokamas 15 proc. pajamų mokeskis.

IĮ savininko dalis pajamų priskirtų su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusioms pajamoms pagal pajamų mokesčio sumokėjimo tvarką priskiriamos B

klasės pajamoms, nuo kurių pajamų mokestį sumoka pats IĮ savininkas pasibaigus mokestiniams metams ir pateikus metinę pajamų deklaraciją.

Nenuolatinio Lietuvos gyventojų IĮ savininko pajamos apmokestinamos kaip A klasės pajamoms priskiriamos pajamos taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą.

7.1.2. IĮ savininko iš IĮ paskirstytojo pelno gautos pajamos?

IĮ savininkas gali gauti pajamas iš paskirstytojo pelno, kurios deklaruojamos 27 pajamų rūšies kodu, apmokestinamos taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą.

IĮ savininko gautos pajamos iš paskirstytojo pelno pagal pajamų mokesčio sumokėjimo tvarką priskiriamos B klasės pajamoms.

Pajamoms iš paskirstytojo pelno priskiriamos IĮ savininko pajamos iš šio vieneto:

1) PMĮ nustatyta tvarka apmokestinto pelno;

Pavyzdys

IĮ 2015 metais uždirbo 50 000 Eur apmokestinamojo pelno ir apskaičiavo 7 500 Eur pelno mokestį.
IĮ savininko pajamoms iš paskirstytojo pelno gali būti priskiriama 42 500 Eur (50 000 - 7 500) išmoka.

2) apmokestinamojo pelno, kai IĮ pelno mokesčio nemoka taikant PMĮ nustatytą pelno mokesčio lengvatą (apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 0 proc. (nulinį) pelno mokesčio tarifą);

Pavyzdys

Socialinės įmonės statusą turinti IĮ, 2015 metais uždirbo 40 000 Eur apmokestinamojo pelno. Vadovaujantis PMĮ 5 str. 5 dalies nuostatomis, tokios IĮ apmokestinamasis pelnas apmokestinamas taikant 0 proc. pelno mokesčio tarifą.
IĮ savininkas savo reikmėms pasiėmė 40 000 Eur. IĮ savininko pajamoms iš paskirstytojo pelno gali būti priskiriami 40 000 Eur, nors IĮ apmokestinamasis pelnas (40 000 Eur) buvo apmokestintas taikant 0 proc. pelno mokesčio tarifą.

3) pelno iki apmokestinimo, kai IĮ visos pajamos pagal PMĮ 12 straipsnį priskiriamos neapmokestinamoms pajamoms;

Pavyzdys

IĮ uždirbo 100 000 Eur pajamų, teikdama paslaugas, kurios finansuojamos iš Privalomojo sveikatos draudimo fondo lėšų, ir patyrė 40 000 Eur sąnaudų.
Tokių atveju IĮ savininko pajamoms iš paskirstytojo pelno gali būti priskiriama IĮ pelniui iki apmokestinimo lygi 60 000 Eur išmoka (100 000 - 40 000).

Pajamos iš paskirstytojo pelno išmokėtos nenuolatiniam Lietuvos gyventojui apmokestinamos kaip A klasės pajamos taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą.

7.1.3. Kaip apmokestinamos IĮ savininko savo poreikiams iš įmonės pasiimtose lėšos ar turtas?

IĮ savininko ne paskirstytojo pelno sąskaita visos pasiimtose lėšos ar pasiimto turto vertė (tikrosios rinkos kaina), kurios deklaruojamos 28 pajamų rūšies kodu, apmokestinami taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą, tačiau tokiu atveju gali būti atimami neatsiimti savininko įnašai į minėtą įmonę, jeigu šie įnašai (ar jų dalis) nebus grąžinami IĮ savininkui pinigais.

IĮ savininko gautos pajamos ne iš paskirstytojo pelno pagal pajamų mokesčio sumokėjimo tvarką priskiriamos B klasės pajamoms.

7.2. Kokia tvarka privalo būti deklaruojamos IĮ savininko iš savo įmonės gautos pajamos?

IĮ savininkas, gavęs pajamų iš IĮ, iki kitų metų gegužės 1 d. privalo pateikti mokesčio administratoriui metinę pajamų mokesčio deklaracijos GPM308 formą. Metinės pajamų mokesčio deklaracijos forma (GPM308 formos 3 versija, nauja redakcija išdėstyta Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2016 m. kovo 23 d. įsakymu Nr. VA-25).

Gautos pajamos deklaruojamos IĮ savininko pasirinkimu 02, 27 arba 28 pajamų rūšies kodais.

7.3. Kokie individualios įmonės savininko apmokestinimo ypatumai individualios įmonės pertvarkymo į uždarają akcinę bendrovę atveju?

Jeigu individuali įmonė pertvarkoma į kitos teisinės formos juridinį asmenį, pvz., uždarają akcinę bendrovę (toliau - bendrovę), pertvarkymo metu mokestinių prievolių įmonės ir jos savininko atžvilgiu neatsiranda, jeigu bendrovės akcinis kapitalas formuojamas įmonės turtu, kurio vertė pertvarkymo metu nepakinta. Tačiau, jeigu bendrovės įstatinis kapitalas formuojamas įmonės savininko turtiniu įnašu, gali atsirasti papildomos mokestinės prievolės pertvarkymo momentu arba susidaro prielaidos tokioms prievolėms atsirasti ateityje.

1 pavyzdys

Įmonė 2014 metais už 10 000 Lt (nuo 2015-01-01 - 2896 Eur) įsigijo automobilį, kurį naudojo savo veikloje ir apskaičiuotas nusidėvėjimo sumas priskyrė ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. Įmonės savininkas 2016 metų spalio mėnesį įmonę pertvarkė į bendrovę, jos 2500 Eur įstatinį kapitalą formuojant automobilio likutine verte, kuri lygi tikrajai rinkos kainai, todėl savininkui atiteko 2500 Eur nominalios vertės akcijos.

Tokioje situacijoje pertvarkymo momentu mokestinių prievolių neatsiranda nei PMĮ, nei GPMĮ požiūriu. Pertvarkius ir pakeitus įmonės statusą, įmonės savininkas tampa bendrovės akcininku, t. y. vienas ir tas pats asmuo išlieka įmonės savininku, o pelno pasiskirstymas neįvyksta, nes visas turtas pereina bendrovei. Tačiau reikia atkreipti dėmesį į tai, kad akcijos buvo apmokėtos įmonės turtu, todėl konstatuojama, kad savininkas akcijas gavo veltui (įsigijimo kaina yra nulinė). Vadinasi, šių akcijų perleidimo atveju, apmokestinamosioms pajamoms būtų priskirta visa akcijų perleidimo kaina ir apmokestintos GPMĮ nustatyta tvarka. Sakykime, kad savininkas dalį akcijų 2015 metų gruodžio mėnesį perleido kitam asmeniui. Visa perleistų akcijų vertė priskiriama apmokestinamosioms pajamoms.

2 pavyzdys

Įmonė 2015 m. liepos mėnesį pertvarkoma į bendrovę. Pertvarkymo datai ilgalaikio materialaus turto likutinė vertė - 15 000 Eur. Prieš pertvarkymą buvo atliktas turto perkainojimas, kurio metu nustatyta, kad tikroji turto vertė - 20 000 Eur.

Kadangi pertvarkymas yra tik teisinės formos pakeitimas, o vienetas lieka tas pats, tai pertvarkomam vienetai jokių mokestinių pasekmių neturėtų atsirasti. Atsižvelgiant į PMĮ 14 straipsnio nuostatas, jeigu pertvarkyto vieneto (UAB) įstatinis kapitalas formuojamas IĮ turtu, tai to turto įsigijimo kaina UAB yra ta pati, už kurią šį turtą įgijo IĮ, atėmus to turto IĮ apskaičiuotą nusidėvėjimą. Vadinasi, pavyzdyje nurodytu atveju UAB turtą įgyja už 15 000 Eur, ir nuo šios įsigijimo kainos apskaičiuotas nusidėvėjimas gali būti priskirtas UAB ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. GPMĮ nuostatos taikomos tokia pačia tvarka, kaip ir

ankstesniame pavyzdyje, t. y. akcijų įsigijimo kaina yra nulinė, nes jos apmokėtos įmonės turtu. Pardavus ar kitaip perleidus akcijas pajamų mokesčio objektas būtų visa parduotų (perleistų) akcijų tikroji rinkos kaina.

3 pavyzdys

IĮ savininkas 2006 metais iš fizinio asmens už 85 tūkst. Lt (nuo 2015-01-01 24 618 Eur) įsigijo patalpas, kurias 2012 metais perregistravo savo įmonėje ir naudojo įmonės ekonominėje veikloje. 2017 metais įmonė buvo pertvarkyta į bendrovę, jos įstatinį kapitalą formuojant patalpų įsigijimo kaina, kuri sutampa su tikrąja rinkos kaina.

Taikant mokesčių įstatymų nuostatas, turėtų būti vadovaujama nuostata, kad turta įgijo ne įmonė, bet jos savininkas, todėl, įmonę pertvarkant į bendrovę, bendrovės akcijos apmokamos savininko turtu (gyventojui, pertvarkytos įmonės savininkui) akcijų įsigijimo kaina yra to turto įsigijimo kaina. Vadinasi, pavyzdyje pateiktu atveju laikoma, kad gyventojas bendrovės akcijas įgijo už 24 618 Eur (turto įsigijimo kainą), todėl parduodant akcijas, būtų apmokestinamos tik turto padidėjimo pajamos (skirtumas tarp akcijų pardavimo ir įsigijimo kainų). Bendrovėje nuo akcijomis apmokėtos turto vertės apskaičiuotas nusidėvėjimas, nustatant apmokestinamąjį pelną, būtų priskiriamas leidžiamiems atskaitymams.

Kadangi turtas buvo įsigytas 2006 metais, todėl, jeigu pertvarkymo metu gautų akcijų vertė būtų didesnė už perduoto turto įsigijimo kainą, toks turto vertės padidėjimas pagal GPMĮ 17 str. 1 d. 28 punktą pajamų mokesčiu būtų neapmokestinamas, nes turtas buvo įsigytas anksčiau kaip prieš dešimt metų.

4 pavyzdys

2017 metais IĮ pertvarkant į bendrovę įstatinis kapitalas formuojamas savininko turtiniu įnašu (pastatu). Pastatą IĮ savininkas įsigijo 2005–metais už 80 000 Lt (nuo 2015-01-01 23 170 Eur). Pertvarkymo metu pastatas buvo perduotas tikrąja rinkos kaina už 25 000 Eur ir šia kaina suformuotas įstatinis kapitalas, todėl savininkas gavo 25 000 Eur vertės akcijų.

Apskaičiuotas 1830 Eur skirtumas tarp gautų akcijų nominalios vertės ir turto įsigijimo kainos yra priskirtos savininko pajamoms, kurios pagal GPMĮ 17 str. 1 d. 28 punktą pajamų mokesčiu neapmokestinamos, nes turtas buvo įsigytas anksčiau kaip prieš dešimt metų. Taikant PMĮ 14 str. 4 dalies nuostatas, bendrovės turto įsigijimo kaina, nuo kurios apskaičiuotas nusidėvėjimas priskiriamas leidžiamiems atskaitymams, yra 80 000 Lt (nuo 2015-01-01 23 170 Eur), nes savininko turto perleidimo pajamos nebuvo apmokestintos.

5 pavyzdys

2016 metais IĮ pertvarkant į UAB, UAB įstatinis kapitalas formuojamas IĮ savininko turtiniu įnašu (patalpomis). Patalpas IĮ savininkas įgijo 2011 metais už 200 000 Lt (nuo 2015-01-01 - 57 924 Eur). Patalpos buvo perduotos tikrąja rinkos kaina - 72 405 Eur ir šia kaina suformuotas UAB įstatinis kapitalas, todėl IĮ savininkas gavo 72 405 Eur nominalios vertės akcijų. Kadangi nuo turto įsigijimo datos nepraėjo 10 metų, 14 481 Eur skirtumas tarp gautų akcijų nominalios vertės (72405 Eur) ir patalpų įsigijimo kainos (57 924 Eur) buvo priskirtas IĮ savininko pajamoms ir apmokestintas pajamų mokesčiu. UAB turto įsigijimo kaina, nuo kurios apskaičiuotas nusidėvėjimas priskiriamas ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, yra 72 405 Eur. Gyventojui akcijų įsigijimo kaina yra 72 405 Eur.

7.4. Kaip apmokestinamos IĮ savininko pajamos, gautos įmonės likvidavimo atveju?

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. gruodžio 9 d. nutarimu Nr. 1575 „Dėl Pajamų arba išmokų apibūdinimo iš naujo taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Pajamų arba išmokų apibūdinimo iš naujo taisyklių nuostatomis, pajamos, gautos IĮ

likvidavimo atveju, laikomos IĮ savininko ne individualios veiklos turto ar kitokio perleidimo nuosavybės pajamomis.

Pagal GPMĮ 15 straipsnio nuostatas IĮ savininko iš likviduojamos IĮ gautomis pajamomis laikoma gauto turto tikroji rinkos kaina. Turtas pagal GPMĮ nuostatas - tai kilnojamieji ir nekilnojamieji daiktai, vertybiniai popieriai ir išvestinės finansinės priemonės (būsimas sandoris, išankstinis sandoris ar pan.), kitas nematerialus turtas. Tikroji rinkos kaina - suma, už kurią gali būti apsieista turtu arba kuria, sudarius tiesioginį sandorį, gali būti įskaitytas nepriklausomų ir ketinančių pirkti arba parduoti asmenų tarpusavio įsipareigojimas.

Pagal GPMĮ 6 str. 1 d. nuostatas ne individualios veiklos turto pardavimo arba kitokio perleidimo nuosavybės pajamos apmokestinamos taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą.

Turtas, kurį IĮ savininkas gavo IĮ likvidavimo atveju, buvo įsigytas ne savininko, o IĮ, todėl apskaičiuojant tokias apibūdintas minėto savininko ne individualios veiklos turto pardavimo pajamas, iš gauto turto tikrosios rinkos kainos negali būti atimama turto įsigijimo kaina, tačiau tokiu atveju gali būti atimami neatsiimti savininko įnašai į minėtą įmonę, jeigu šie įnašai (ar jų dalis) nebus gražinami IĮ savininkui pinigais.

1 pavyzdys

Likviduojant IĮ, IĮ savininkui perduodamas likęs įmonės turtas - automobilis, kurio tikroji rinkos kaina perdavimo metu - 30 000 Eur. Kito turto IĮ neturi. Perdavimo dieną IĮ savininko įnašas į įmonę, kuris nebuvo atsiimtas - 25 000 Eur.

Todėl, apskaičiuojant IĮ savininko pajamas, iš automobilio tikrosios rinkos kainos (30 000) atimama minėta savininko neatsiimto įnašo vertė (25 000).

Vadinasi, IĮ savininko pajamos, gautos įmonės likvidavimo atveju - 5 000 Eur (30 000 - 25 000). Šios pajamos (5 000 Eur) apmokestinamos taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą.

2 pavyzdys

Likviduojant IĮ, IĮ savininkui perduodamas likęs įmonės turtas - automobilis, kurio tikroji rinkos kaina perdavimo metu - 30 000 Eur ir kasoje esantis gryną pinigų likutis 5000 Eur. IĮ savininko neatsiimti įnašai pertvarkymo datai sudarė 25000 Eur. Turto perdavimo dieną IĮ savininko neatsiimtas įnašas į įmonę sudarys - 20 000 Eur (25000 - 5000), neįskaitant pinigais susigražintos įnašo 5000 Eur dalies. Todėl, apskaičiuojant IĮ savininko pajamas, iš automobilio tikrosios rinkos kainos (30 000) gali būti atimama tik minėta savininko neatsiimto įnašo vertė (20000).

Vadinasi, IĮ savininko pajamos, gautos įmonės likvidavimo atveju - 10000 Eur (30 000 - 20 000). Šios pajamos (10 000) apmokestinamos taikant 15 proc. pajamų mokesčio tarifą.

VIII. INDIVIDUALIOS ĮMONĖS SAVININKO ĮNAŠAI Į ĮMONĘ IR JŲ GRAŽINIMAS

Mokesčių įstatymuose nėra atskirai aptarti individualios įmonės savininkų įnašų į įmonę klausimai, todėl paaiškinimas parengtas remiantis bendromis PMĮ, GPMĮ ir Lietuvos Respublikos apskaitos instituto direktoriaus 2013 m. gružės 24 d. įsakymu Nr. VAS-11 patvirtinto 38 - ojo Verslo apskaitos standarto „Neribotos civilinės atsakomybės juridinių asmenų ir mažųjų bendrijų buhalterinė apskaita ir finansinės ataskaitos“ (toliau - 38 VAS) nuostatomis, kiek tai neprieštarauja PMĮ nuostatomis.

8.1. Kas yra IĮ savininko įnašas į savo IĮ?

Pagal IĮ įstatymo 8 str. 2 dalį IĮ turtui priskiriamas IĮ nuosavybės perduotas jos savininkui asmeninės nuosavybės teise priklausęs turtas. IĮ savininko įnašu į IĮ laikomas piniginių lėšų, ilgalaikio materialiojo turto perdavimas IĮ nuosavybės.

8.2. Kaip turi būti įformintas IĮ savininko įnašas į IĮ?

IĮ savininko įnašas įforminamas surašant ir pasirašant pinigų ar kito turto perdavimo dokumentus. Pinigų įnešimo dokumentai įforminami teisės aktų nustatyta tvarka. Kito turto perdavimo dokumentai turi turėti šiuos privalomus rekvizitus: dokumento pavadinimą, datą, IĮ pavadinimą ir identifikacinį numerį (kodą), IĮ savininko vardą, pavardę ir asmens kodą, perduodamo (ar paimamo) turto pavadinimus, kiekius, matavimo vienetus, vertes ir bendrą sumą. Tuo atveju, kai IĮ perduodamas įnašas registruojamas viešajame registre, turto perdavimo dokumentuose turi būti nurodytas turto kodas ar unikalus numeris viešajame registre.

8.3. Ar įnašas į IĮ yra apmokestinamas pelno mokesčiu?

IĮ savininko įnašo perdavimo į IĮ metu mokesčių prievolių, PMĮ atžvilgiu, neatsiranda.

8.4. Ar įnašas į IĮ yra apmokestinamas gyventojų pajamų mokesčiu?

IĮ savininko įnašo perdavimo į savo įmonę metu jo savininkas atlygio negauna, todėl mokesčių prievolių pagal GPMĮ jam neatsiranda.

8.5. Kokia verte apskaitomas įnašas į IĮ?

IĮ savininko įnašas pinigais yra lygus savininko perduotai pinigų sumai.

IĮ savininko įnašas ilgalaikiu turtu yra to turto įsigijimo kaina. Jeigu ilgalaikis turtas iki jo perdavimo IĮ buvo naudojamas veikloje ir jo nusidėvėjimas buvo priskirtas ribojamų dydžių leidžiamoms atskaitymams, pvz., buvo naudojamas individualioje veikloje, įsigijimo kaina mažinama ribojamų dydžių leidžiamoms atskaitymams priskirta nusidėvėjimo suma. Jei turto savininkas neturi ilgalaikio turto pirkimo (įsigijimo) kainą patvirtinančių juridinę galią turinčių dokumentų, tai turto kaina gali būti nustatyta nepriklausomų turto vertintojų, turinčių teisę verstis tokia veikla.

8.6. Ar perduodant IĮ savininko įnašą turtu leidžiamoms atskaitymams gali būti priskirtos su to turto perdavimu susijusios sąnaudos?

IĮ savininko kaip įnašą perduodamo turto registravimo, atvežimo, remonto, sumontavimo, instaliavimo, išbandymo ir kitos su to turto paruošimu veikti ir naudoti susijusios išlaidos priskiriamos IĮ veiklos sąnaudoms tą laikotarpį, kai jos susidarė.

8.7. Ar visais atvejais IĮ savininko ilgalaikis materialus turtas IĮ perduodamas kaip įnašas?

IĮ savininkui nuosavybės teise priklausantis ilgalaikis materialusis turtas IĮ veikloje gali būti naudojamas ir tuo atveju, kai jis neperduodamas IĮ nuosavybėn kaip turtinis įnašas (žr. šio leidinio 5.6.3. punktą).

Tuo atveju, kai turtas perduodamas kaip savininko įnašas į IĮ, jis tampa IĮ nuosavybe, todėl savininkas netenka teisės neatlygintinai naudotis šiuo turtu savo asmeniniams poreikiams tenkinti.

8.8. Ar nuo IĮ savininko perduoto kaip įnašas ilgalaikio turto apskaičiuotas nusidėvėjimas priskiriamas ribojamų dydžių leidžiamoms atskaitymams?

Pagal PMĮ 18 str. 1 dalį į sąnaudas gali būti perkeliama ilgalaikio turto įsigijimo kaina. Tuo atveju, kai ilgalaikis turtas perduodamas kaip jos savininko turtinis įnašas, to turto nusidėvėjimas leidžiamoms atskaitymams nepriskiriamas, nes IĮ to turto įsigijimo išlaidų nepatiria (įsigijimo kaina yra nulinė). Tačiau, jeigu turtą naudojant IĮ veikloje buvo atliktas esminis to turto pagerinimas (remontas, rekonstrukcija), leidžiamoms atskaitymams būtų priskiriama nuo ilgalaikiam turtui vertei priskirtos pagerinimo darbų vertės apskaičiuota nusidėvėjimo suma.

8.9. Kokia tvarka leidžiamiems atskaitymams priskiriamos ilgalaikio turto, gauto kaip IĮ savininko turtinis įnašas, eksploatacijos ir remonto sąnaudos?

Tokio turto eksploatavimo ir remonto išlaidos priskiriamos ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams, kaip ir pačios įmonės įsigyto ir jos veikloje naudojamo turto eksploatavimo ir remonto sąnaudos.

8.10. Kas sudaro IĮ pardavimo pajamas, jeigu ji parduoda kaip savininko įnašą perduotą turtą?

Jeigu IĮ parduoda kaip savininko įnašą jos perimtą ilgalaikį turtą, pardavimo pajamas sudaro visa to turto pardavimo kaina, neatimant įsigijimo kainos. Jeigu turtą naudojant IĮ veikloje buvo atliktas esminis jo pagerinimas (remontas, rekonstrukcija) ir tokio turto pagerinimo darbų vertė buvo priskirta ilgalaikiam turtui, tai, apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną, iš pardavimo pajamų gali būti atimta ilgalaikiam turtui priskirta pagerinimo darbų vertė, sumažinta leidžiamiems atskaitymams priskirta nusidėvėjimo suma.

8.11. Kokio dydžio įnašas gali būti gražintas savininkui, kuris į įmonę perdavė ilgalaikį materialų turtą?

IĮ savininkas turi teisę susigrąžinti kaip įnašą perduotą ilgalaikį turtą arba gauti perduoto turto ekvivalentą kitu turtu ar pinigais.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo IĮ perdavė automobilį, kuris įmonėje buvo įregistruotas jo įsigijimo kaina (6 000 Eur) kaip turtinis įnašas. Po pusės metų automobilis avarijoje buvo nepataisomai sugadintas, todėl draudimo įmonė išmokėjo visą sutartyje numatytą 3 000 Eur sumą. IĮ savininkas turi teisę susigrąžinti 6 000 Eur pinigais ar kitu turtu.

Jeigu IĮ savininkas susigrąžina kaip įnašą perduotą ilgalaikį turtą, laikoma, kad turtas gražinamas to turto perdavimo IĮ verte.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo IĮ perdavė pastatą, kuris įmonėje buvo įregistruotas jo įsigijimo kaina (40 000 Eur) kaip turtinis įnašas. Po metų IĮ savininkas nusprendė susigrąžinti pastatą savo nuosavybėn. Per naudojimo IĮ veikloje laikotarpį buhalterinėje apskaitoje apskaičiuota 2 000 Eur pastato nusidėvėjimo suma, kuri, vadovaujantis PMĮ 18 straipsniu nebuvo priskirta ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams. Laikoma, kad gražintas 40 000 Eur įnašas (40 000 Eur vertės pastatas).

8.12. Ar IĮ savininko įnašo į individualią įmonę gražinimas yra apmokestinimo pelno mokesčiu ir gyventojų pajamų mokesčiu objektas?

Piniginio įnašo gražinimas. Jeigu IĮ savininkas atsiima įnašą (pinigines lėšas), tai tokiu atveju mokesčių prievolių nei pagal PMĮ, nei pagal GPMĮ neatsiranda.

IĮ įmonę kaip įnašas perduoto ilgalaikio turto gražinimas. Jeigu IĮ savininkas susigrąžina kaip įnašą IĮ perduotą ilgalaikį turtą, turto vertės padidėjimas dėl rinkos kainos pokyčio nėra apmokestinimo pelno mokesčiu ir gyventojų pajamų mokesčiu objektas, nes ilgalaikis turtas gražinamas to turto perdavimo IĮ verte.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo įmonei kaip įnašą perdavė pastatą, kurio įsigijimo kaina - 200 000 Eur. Po trejų metų savininkas nusprendė turtą susigrąžinti. Susigrąžinimo metu pastato tikroji rinkos kaina - 1 300 000 Eur. Skirtumas tarp pastato įsigijimo kainos (200 000 Eur) ir jo tikrosios rinkos kainos (1 300 000 Eur), IĮ turto padidėjimo pajamoms nepriskiriamas, laikoma, kad IĮ savininkui grąžinamas 200 000 Eur vertės turtinis įnašas, kuris gyventojų pajamų mokesčiu neapmokestinamas.

Jeigu IĮ buvo atlikti esminio turto pagerinimo darbai, tai IĮ apmokestinamosioms pajamoms būtų priskiriama ilgalaikiam turtui priskirta įmonėje atliktų esminio turto pagerinimo likusi nenudevėta darbų vertė.

Pavyzdys

IĮ savininkas savo įmonei perdavė pastatą, kurio įsigijimo kaina - 160 000 Eur. Buvo atlikti pastato pagerinimo darbai (remontas, rekonstrukcija), kurių vertė 100 000 Eur. 2015 m. savininkas nusprendė pastatą susigrąžinti.

Per naudojimo IĮ veikloje laikotarpį apskaičiuota 30 000 Eur pagerinimo darbų (remonto, rekonstrukcijos) kainos nusidėvėjimo suma buvo priskirta ribojamų dydžių leidžiamiems atskaitymams.

IĮ savininkui susigrąžinus pastatą, IĮ apmokestinamosioms pajamoms yra priskiriama 70 000 Eur likusi nenudevėta darbų vertė (100 000 - 30 000).

IĮ savininko požiūriu laikoma, kad jam grąžintas 160 000 Eur vertės įnašas, kuris gyventojų pajamų mokesčiu neapmokestinamas, o įnašą viršijanti 70 000 Eur pastato vertė (likusi nenudevėta pagerinimo darbų vertė) turi būti apmokestinama gyventojų pajamų mokesčiu.

Įnašo grąžinimas pasiimant IĮ įsigytą turtą. Jeigu IĮ savininkas įnašą iš IĮ susigrąžina pasiimdamas IĮ įsigytą turtą, tai IĮ turtas perduodamas tikraja rinkos kaina.

GPMĮ taikymo požiūriu gyventojas iš gauto turto vertės (tikrosios rinkos kainos) gali atimti neatsiimtą įnašą į IĮ (jeigu šie įnašai nebus grąžinami pinigais).

8.13. Ar IĮ likvidavimo atveju apskaičiuojant individualios įmonės savininko gautas pajamas, galima atimti neatsiimtus savininko įnašus?

Likviduojamos IĮ turto perdavimas savininkui yra laikomas to turto pardavimu už tikrąją rinkos kainą, nustatytą nuosavybės teisės į turtą perleidimo dieną.

Vadovaujantis GPMĮ 15 straipsniu ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. gruodžio 9 d. nutarimu Nr. 1575 patvirtintų Pajamų arba išmokų apibūdinimo iš naujo taisyklių nuostatomis, pajamos, gautos IĮ likvidavimo atveju, laikomos IĮ savininko ne individualios veiklos turto pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybės pajamomis. Gautomis pajamomis laikoma gauto turto tikroji rinkos kaina, o apskaičiuojant apmokestinamąsias ne individualios veiklos turto perleidimo pajamas, iš gauto turto tikrosios rinkos kainos gali būti atimami įnašai į IĮ, jeigu šie įnašai nebus grąžinami pinigais.

Jeigu likviduojant IĮ, savininkas susigrąžina kaip įnašą IĮ perduotą ilgalaikį turtą, turto vertės padidėjimas dėl rinkos kainos pokyčio nėra apmokestinimo pelno mokesčiu ir gyventojų pajamų mokesčiu objektas, nes ilgalaikis materialus turtas grąžinamas to turto perdavimo IĮ verte.

IX. INDIVIDUALIŲ ĮMONIŲ APSKAITOS TVARKYMAS IR PELNO MOKESČIO DEKLARAVIMAS

9.1. Kokia tvarka sudaroma IĮ finansinė atskaitomybė?

9.1.1. Įstatymų nustatyta finansinę atskaitomybę IĮ sudaro ir Juridinių asmenų registro tvarkytojui teikia, jeigu tai numatyta IĮ įstatuose.

9.1.2. IĮ, tvarkydamos buhalterinę apskaitą, vadovaujasi Lietuvos Respublikos buhalterinės apskaitos įstatymu, Lietuvos Respublikos finansų ministro 2005 m. vasario 4 d.

įsakymu Nr. 1K-040 „Dėl neribotos civilinės atsakomybės juridinių asmenų buhalterinės apskaitos taisyklių patvirtinimo“ patvirtintomis buhalterinės apskaitos taisyklėmis ir bendraisiais apskaitos principais bei 38 VAS-u, kiek tai neprieštarauja PMĮ nuostatomis.

Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatymo 2 straipsnyje nustatyta, kad, jeigu finansines ataskaitas savo nuožiūra nusprendžia sudaryti IĮ, kurių šis įstatymas neįpareigoja jų sudaryti, finansines ataskaitas jos turi sudaryti pagal šio įstatymo reikalavimus.

9.2. Kokia tvarka IĮ deklaruoja pelno mokestį?

9.2.1. Metiniam pelno mokesčiui deklaruoti naudojama Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko 2007 m. sausio 15 d. įsakymu Nr. VA-2 „Dėl Metinių pelno mokesčio deklaracijų PLN204, PLN204A, PLN204N, PLN204U formų bei jų užpildymo taisyklių patvirtinimo“ patvirtinta Metinė pelno mokesčio deklaracijos PLN204A forma, jos priedai bei užpildymo taisyklės (pagal 2014 m. rugsėjo 12 d. įsakymo Nr. VA-76 redakciją).

IĮ, kurios, vadovaujantis Asocijuotų asmenų tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų ataskaitos FR0528 formos užpildymo taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2005 m. kovo 22 d. įsakymu Nr. VA-27, ir/ar Ataskaitos apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis FR0438 formos užpildymo taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2002 m. gruodžio 24 d. įsakymu Nr. 376, privalo pildyti Asocijuotų asmenų tarpusavio sandorių arba ūkinių operacijų ataskaitos FR0528 formą ir/ar Ataskaitos apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis FR0438 formą, šias ataskaitas mokesčių administratoriui turi teikti ne vėliau kaip iki pelno mokesčio deklaracijos pateikimo termino pabaigos.

Priedai, kurių mokesčių mokėtojai pildyti neprivalo, prie deklaracijos PLN204A formos nepridedami ir mokesčių administratoriui neteikiami.

Metinė pelno mokesčio deklaracijos PLN204A forma už praėjusį mokestinį laikotarpį mokesčių administratoriui privalo būti pateikta šios formos užpildymo taisyklėse nustatyta tvarka iki mokestinio laikotarpio šešto mėnesio 15 dienos. Jeigu mokestinis laikotarpis sutampa su kalendoriniais metais, metinė pelno mokesčio deklaracija pateikiama iki kitų metų birželio 15 dienos.

Pelno mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip iki kito mokestinio laikotarpio šešto mėnesio 15 dienos.

Metinė pelno mokesčio deklaracijos PLN204A forma teikiama Mokesčių deklaracijų pateikimo, jų pateikimo termino pratęsimo ir mokesčių mokėtojų laikino atleidimo nuo mokesčių deklaracijų ir (arba) kitų teisės aktuose nurodytų dokumentų pateikimo taisyklėse, patvirtintose Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2004 m. liepos 9 d. įsakymu Nr. VA-135 „Dėl Mokesčių deklaracijų pateikimo, priėmimo, jų pateikimo termino pratęsimo ir veiklos nevykdančių mokesčių mokėtojų laikino atleidimo nuo mokesčių deklaracijų pateikimo taisyklių patvirtinimo“, nustatyta tvarka.

Nuo 2016 m. spalio 1 d. deklaracijos teikiamos tik elektroniniu būdu, vadovaujantis Dokumentų teikimo elektroniniu būdu taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2010 m. liepos 21 d. įsakymu Nr. VA-83 „Dėl Dokumentų teikimo elektroniniu būdu taisyklių patvirtinimo“.

9.2.2. Avansinio pelno mokesčio deklaravimas.

9.2.2.1. Avansinis pelno mokestis deklaruojamas pagal Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2002 m. spalio 8 d. įsakymu Nr. 289 patvirtintą Avansinio pelno mokesčio deklaracijos FR0430 formą (Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2016 m. liepos 15 d. įsakymo Nr. VA-103 redakcija).

9.2.2.2. Remiantis PMĮ 47 straipsnio 2 dalimi, avansinis pelno mokestis gali būti apskaičiuojamas dviem būdais: pagal praėjusių metų veiklos rezultatus arba pagal numatomą einamųjų mokestinių metų pelno mokesčio sumą.

Avansinio pelno mokesčio suma apskaičiuojama:

- pagal praėjusių metų veiklos rezultatus. Avansinis pelno mokestis už einamųjų mokesčių metų I-II ketvirčius apskaičiuojamas pagal mokesčių metų, buvusių prieš praėjusius mokesčius metus, faktiškai apskaičiuotas (deklaruotas) pelno mokesčio sumas (neįskaitant atskaitomo užsienio valstybėse sumokėto mokesčio ir užskaitomo nuo gautų dividendų išskaityto pelno mokesčio), atsižvelgiant į tų mokesčių metų trukmę mėnesiais ir einamaisiais mokesčiais metais galiojantį pelno mokesčio tarifą. Einamųjų mokesčių metų III-IV ketvirčių avansinis pelno mokestis apskaičiuojamas pagal praėjusių mokesčių metų faktiškai apskaičiuotas (deklaruotas) pelno mokesčio sumas (neįskaitant atskaitomo užsienio valstybėse sumokėto mokesčio ir užskaitomo nuo gautų dividendų išskaityto pelno mokesčio), atsižvelgiant į tų mokesčių metų trukmę mėnesiais ir einamaisiais mokesčiais metais galiojantį pelno mokesčio tarifą.

Kiekvieno einamųjų mokesčių metų ketvirčio avansinis pelno mokestis sudaro 1/4 faktiškai per minėtą laikotarpį apskaičiuotos pelno mokesčio sumos.

- pagal numatomą mokesčio laikotarpio pelno mokesčio sumą. Mokesčio mokėtojas gali pasirinkti avansinį pelno mokestį mokėti kas ketvirtį po 1/4 numatomos mokesčio laikotarpio pelno mokesčio sumos. Avansinio pelno mokesčio suma, apskaičiuota pagal numatytą mokesčio laikotarpio pelno mokesčio sumą, turi sudaryti ne mažiau kaip 80 procentų faktiškos metinio pelno mokesčio sumos.

9.2.2.3. Pasirinkus avansinį pelno mokestį skaičiuoti pagal praėjusių metų veiklos rezultatus, avansinio pelno mokesčio deklaracija teikiama:

- už einamųjų mokesčių metų I-II ketvirčius (pirmuosius šešis mėnesius) - ne vėliau kaip iki einamųjų mokesčių metų trečio mėnesio penkioliktos dienos (jei mokesčiai metai sutampa su kalendoriniais - iki kovo 15 dienos);

- už einamųjų mokesčių metų III-IV ketvirčius (septintą - dvyliktą mėnesius) - ne vėliau kaip iki einamųjų mokesčių metų devinto mėnesio penkioliktos dienos (jei mokesčiai metai sutampa su kalendoriniais - iki rugsėjo 15 dienos).

9.2.2.4. Kai avansinis pelno mokestis apskaičiuojamas pagal numatomą mokesčio laikotarpio pelno mokesčio sumą, deklaracija pateikiama iki einamųjų mokesčių metų trečio mėnesio penkioliktos dienos (jei mokesčiai metai sutampa su kalendoriniais - ne vėliau kaip iki kovo 15 dienos).

9.2.2.5. Avansinis pelno mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip kiekvieno mokesčio laikotarpio ketvirčio paskutinio mėnesio penkioliktą dieną (už 2017 m. - kovo 15 d., birželio 15 d., rugsėjo 15 d. ir gruodžio 15 d., jeigu mokesčio laikotarpis sutampa su kalendoriniais metais).

9.2.2.6. Jei praėjusio mokesčio laikotarpio apmokestinamosios pajamos neviršijo 300 000 Eur, vienetas mokesčių laikotarpiu avansinio pelno mokesčio mokėti neprivalo.

9.2.2.7. Pirmaisiais mokesčiais metais įregistruoti vienetai nuo avansinio pelno mokesčio atleidžiami, o antraisiais mokesčiais metais mokesčio mokėtojas, pasirinkęs avansinį mokestį mokėti pagal praėjusių metų veiklos rezultatus, pradeda mokėti avansinį pelno mokestį nuo mokesčio laikotarpio septinto mėnesio.

X. NEKILNOJAMOJO TURTO MOKESTIS

10.1. Kas yra IĮ nekilnojamojo turto mokesčio objektas?

10.1.1. Nekilnojamojo turto mokesčio (toliau - NTM) objektas yra individualiai įmonei nuosavybės teise priklausantis nekilnojamas turtas, esantis Lietuvos Respublikos teritorijoje, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra įregistruotas Nekilnojamojo turto registre, ar ne. Individualios įmonės taip pat privalo mokėti NTM už jai neterminuotai ar ilgesniam kaip vieno mėnesio laikotarpiui perduotą naudotis nekilnojamąjį turtą (jo dalį), nuosavybės teise priklausantį fiziniams asmenims.

NTM už pagal finansinės nuomos (lizingo) sutartį, kurioje numatytas nuosavybės teisės perėjimas, pagal pirkimo - pardavimo išsimokėtinai arba išperkamosios nuomos sutartį įsigyjamą turtą, moka ne formalusis savininkas (pvz., lizingo bendrovė), o turtą įsigyjantis

asmuo - I), jeigu informacija apie atitinkamą sutartį yra užfiksuota viešajame valstybės registre (Nekilnojamojo turto registre).

10.2. Koks yra nekilnojamojo turto mokesčio tarifas?

10.2.1. Savivaldybių tarybos konkretų NTM tarifą, kuris galios tos savivaldybės teritorijoje nuo kito mokesčio laikotarpio pradžios, nustato iki einamojo mokesčio laikotarpio birželio 1 d. Tuo atveju, jei nuo kito mokesčio laikotarpio NTM turės būti skaičiuojamas pagal, vadovaujantis Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio įstatymo (toliau - NTMĮ) 9 straipsnio 3 dalimi (plačiau žr. 9 str. 3 d. komentara), naujai atliktu masiniu vertinimu nustatytas mokesčines vertes, savivaldybių tarybos kitą mokesčio laikotarpį galiosiantį tarifą gali nustatyti iki einamojo mokesčio laikotarpio gruodžio 1 d. Iki birželio 1 dienos arba tam tikrais atvejais iki gruodžio 1 dienos nenustačius konkrečių NTM tarifų, o taip pat ir po aukščiau nurodytų terminų savivaldybių taryboms keičiant nustatytus mokesčio tarifus, kitą mokesčio laikotarpį taikomas 0,3 procento NTM tarifas.

1 pavyzdys

2017 metų NTM tarifai turėjo būti nustatyti iki 2016 m. birželio 1 d. Savivaldybės taryba savo sprendimu 2017 m. tarifus nustato 2016 m. gegužės 25 d., tačiau 2016 m. spalio 10 d. anksčiau nustatytus tarifus pakeičia.

Tokiu atveju, savivaldybės tarybai po nurodyto termino pakeitus jau nustatytus NTM tarifus, apskaičiuojant NTM į šiuos sprendimus neatsižvelgiama ir ateinantį mokesčio laikotarpį, t.y. 2017 metais toje savivaldybės teritorijoje taikomas 0,3 procentų NTM tarifas.

2 pavyzdys

X savivaldybė 2013 metais savo sprendimu nustatė NTM tarifus 2014 metams. 2015 ir 2016 metais savivaldybės taryba naujų tarifų nenustatė. Tokiu atveju, 2015 ir 2016 metais toje savivaldybės teritorijoje galioja 2013 metais savivaldybės tarybos sprendimu patvirtinti mokesčio tarifai. O nuo 2017 metų toje savivaldybės teritorijoje taikomas 0,3 procento mokesčio tarifas.

10.3. Ar IĮ privalo mokėti nekilnojamojo turto mokestį už veikloje naudojamą savininko ar jo šeimos narių nekilnojamąjį turtą?

10.3.1. Individuali įmonė privalo mokėti už jai neterminuotai ar ilgesniam kaip vieno mėnesio laikotarpiui perduotą naudotis savininko ar jo šeimos narių perduotą nekilnojamąjį turtą (jo dalį), kai turtas perduotas Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. 39 nustatyta tvarka.

NTM skaičiuojamas bei mokamas ir tais atvejais, kai savininkas ir sutuoktinis bendrosios jungtinės nuosavybės nekilnojamąjį turtą perduoda individualiai įmonei ir kitais būdais, pvz., kaip turtinį įnašą.

10.4. Kas nustato nekilnojamojo turto mokesčines vertes?

Nekilnojamąjį turtą vertina turto vertintojas - Valstybės įmonė Registrų centras.

10.5. Kaip apskaičiuojamas IĮ naudojamo savininko ar jo šeimos narių nekilnojamojo turto mokestis?

10.5.1. Kai individualios įmonės savininkui ar jo šeimos nariams nuosavybės teise priklausantis ir /ar įsigyjamas nekilnojamasis turtas perduodamas naudoti individualiai įmonei

Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. 39 nustatyta tvarka, perdavimas įforminamas įmonės vadovo įsakymu, kuriame nurodoma kokia nekilnojamojo turto dalis bus naudojama individualios įmonės veikloje, todėl turi būti apskaičiuojama tos įmonės veikloje naudojamos turto dalies mokestinė vertė. Jeigu negalima atlikti tokios nekilnojamojo turto dalies įvertinimo tiesiogiai, mokestinė vertė gali būti apskaičiuota atsižvelgiant į vadovo įsakyme nustatytą nekilnojamojo turto naudojimo veikloje procentą.

Pavyzdys

Individualios įmonės savininkas įsakymu nustatė, kad įmonės veikloje naudoja 60 proc. jam priklausančio namo dalį ir garažą. Valstybės įmonė Registrų centras nustatė, kad namo mokestinė vertė 80 000 Eur, o garažo - 5 000 Eur. Individuali įmonė nekilnojamojo turto mokestį privalo mokėti nuo 60 proc. namo mokestinės vertės - 48 000 Eur (80 000 Eur x 0,6) ir nuo visos garažo 5 000 Eur mokestinės vertės.

Atkreipiame dėmesį į tai, kad pasikeitus vieneto veikloje naudojamai turto daliai, individualios įmonės vadovas tą turto dalį privalo patikslinti.

10.6. Ar IĮ moka avansinį nekilnojamojo turto mokestį?

10.6.1. Individualios įmonės avansinį NTM privalo mokėti, jeigu metinė NTM suma už kalendorinių metų sausio 1 dieną nuosavybės teise priklausantį nekilnojamąjį turtą yra didesnė kaip 500 eurų. Avansiniai mokesčiai turi būti sumokami atitinkamai iki einamųjų kalendorinių metų kovo 15 dienos, birželio 15 dienos ir rugsėjo 15 dienos. Kiekvienas avansinis mokestis sudaro ¼ metinio NTM sumos. IĮ nereikia mokėti avansinio NTM už iš fizinių asmenų išsinuotą ar pagal panaudos sutartį naudojamą bei IĮ savininkui ar šeimos nariui nuosavybės teise priklausantį ir / ar įsigyjamą IĮ naudojamą nekilnojamąjį turtą.

10.7. Kaip deklaruojamas nekilnojamojo turto mokestis?

10.7.1. NTM deklaracijos forma KIT711 ir jos priedai KIT711F ir KIT711S (toliau - Deklaracija) bei jos pildymo taisyklės yra patvirtintos Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau - VMI prie FM) viršininko 2007 m. gegužės 29 d. įsakymu Nr. VA-40.

VMI prie FM viršininko 2016 m. sausio 20 d. įsakymu Nr. VA-10 „Dėl VMI prie FM viršininko 2007 m. gegužės 29 d. įsakymo Nr. VA-40 „Dėl nekilnojamojo turto mokesčio deklaracijos KIT711 formos ir jos užpildymo taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo“ pakeičiama Deklaracijos forma, kuri išdėstoma nauja redakcija, t.y. deklaruojant NTM už 2015 ir vėlesnius metus, o taip pat deklaruojant ar tikslinant 2014 ir ankstesnių metų NTM, pildoma Deklaracijos versija 02.

IĮ, kurioms kalendorinių metų sausio 1 dieną priklauso nuosavas ir / ar įsigyjamas nekilnojamasis turtas, teikdamos Deklaraciją už praėjusį mokestinį laikotarpį, kartu turi deklaruoti ir einamojo mokestinio laikotarpio pirmų devynių mėnesių, t.y. pirmų trijų ketvirčių, avansinius NTM, užpildydamos Deklaraciją (versija 02) ir jos A priedą. Šios nuostatos taikomos teikiant Deklaraciją už 2015 ir vėlesnius mokestinius laikotarpius.

Deklaracijos formą ir jos priedą bei pildymo taisykles galima rasti VMI prie FM interneto svetainėje (adresas www.vmi.lt).

10.8. Kada pradamas ir kada baigiamas mokėti nekilnojamojo turto mokestis?

10.8.1 Mokestis nuo apmokestinamo nekilnojamojo turto vertės pradamas skaičiuoti nuo mėnesio, einančio po mėnesio, kurį:

- įgyjama nuosavybės teisė į nekilnojamąjį turtą,
- įgyjama nuosavybės teisė į nekilnojamąjį turtą išperkamosios nuomos (lizingo) sutartimi,
- perėmė valdyti įsigyjamą turtą,
- gražintos teisės į įsigyjamą turtą,

- juridinis asmuo nekilnojamąjį turtą perima iš fizinio asmens naudoti neterminuotai ar ilgesniam kaip vieno mėnesio laikotarpiui,

- buvo prarasta teisė į mokesčio lengvatą, numatytą NTMĮ 7 straipsnio 2 dalyje.

10.8.2. **Mokestis** nuo apmokestinamo nekilnojamojo turto vertės **pradedamas skaičiuoti nuo mėnesio**, kurį:

- nekilnojamojo turto statyba, rekonstravimas, atnaujinimas ar kapitalinis remontas buvo pripažintas baigtu Lietuvos Respublikos [statybos įstatymo](#) nustatyta tvarka,

- neužbaigti statyti, rekonstruoti, kapitališkai remontuoti ar atnaujinti statiniai buvo faktiškai pradėti naudoti.

10.8.3. Mokestis nuo apmokestinamo nekilnojamojo turto vertės **nebeskaičiuojamas nuo mėnesio, einančio po mėnesio**, kurį:

- prarandama nuosavybės teisė į nekilnojamąjį turtą,

- praranda nuosavybės teisė į nekilnojamąjį turtą nutraukus išperkamosios nuomos (lizingo) sutartį,

- nekilnojamasis turtas, kuris buvo perimtas neterminuotai ar ilgesniam kaip vieno mėnesio laikotarpiui, gražinamas fiziniam asmeniui,

- nekilnojamasis turtas išnyksta (nugriaunamas, sudega ar kitaip prarandamas).

10.8.4. Mokestis nuo apmokestinamo nekilnojamojo turto vertės **nebeskaičiuojamas nuo mėnesio**, kurį:

- įgyjama teisė į mokesčio lengvatą, numatytą NTMĮ 7 straipsnio 2 dalyje,

- pradėti rekonstravimo, kapitalinio remonto ar statinio atnaujinimo darbai, bet ne anksčiau nei šiems darbams buvo išduotas statybos leidimas.